

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

המועצה לאוממית ליברלית

פרוטוקול
מישיבת כינוס לשכת הליכוד
התקיימה בתאריך ל' בסיון תשע"ו
06.07.2016, שעה 19.00
בכפר המלביה, רמת גן

רשמה: שוש בלו

קצרנית פרלמנטרית

הקלטה תכתוב ותמלול הפרוטוקול

רח' היובל 23, רעננה, 43400. טל' 09-7449894, 054-2443350 פקס: 0776645867

beloshoshana@bezeqint.net

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

על סדר היום:

- ישיבת כינוס לשכת הליכוד.

* * *

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

מר זאב אלקין:

חברים, אנחנו רוצים להתחיל. כן, כן, נתחיל לשמור גם על מסגרת הזמנים. אמרנו תחילת דיון ב-18:00. 18:05, אנחנו כבר באיחור של חמש דקות. יש היום הרבה חברים שרוצים לדבר, נושא חשוב, יש נציגות של השרים, של ח"כים, יש כמה שבדרך, לכן אני רוצה שנתחיל בדיון. קיבלתי גם פניות מהחברים, לסיים עד 22:00 לכבוד הכדורגל, אז אנחנו לא נתחרה בכדורגל.

חברים, אנחנו פותחים את הישיבה של הלשכה. כפי שאתם שמים לב, אני מנסה להקפיד על החוקה ולהחזיר את הלשכה להיות גוף פעיל ואמיתי שדן בנושאים של תוכן, מתכנס כפי שדורשת החוקה, כל חודשיים. מוסדות הליכוד עובדים כתיקונם וכך נכון במפלגה אמיתית שמחוברת לשטח, מחוברת לפעילים שלה. היא לא מפלגה של איש אחד, זו מפלגה בה כולנו מקיימים את הדיונים, מקבלים את ההחלטות ופועלים במסגרת התנועה הרחבה.

אנחנו מנסים כל פעם לקחת נושא אחר שהוא על סדר היום, ולכן אני מניח שלא הופתעתם כשראיתם שבתיאום עם רה"מ קבענו שנושא שעולה היום על סדר היום, זה נושא שמדברים בו רבות בזמן האחרון, זו סוגיה של מערכת היחסים בין מדינת ישראל לרשות הפלסטינית ובאופן פרטני יותר, היוזמה הערבית והיוזמה הצרפתית. זה נושא הדיון היום, אני יודע שלחברים, כדרכם, יהיה גם הרבה מה להגיד על נושאים אחרים אבל אני מבקש מכולם להיצמד לנושא הדיון כדי שלא נתרחב ולמעשה לא נעסוק בהכל, שזה בדרך כלל אומר בכלום.

אני אתן קצת דברי פתיחה אבל כהרגלנו גם בישיבות הקודמות, מלבד איזשהם דברי פתיחה שלי אני גם ביקשתי היום ממספר חברים שלנו להציג בצורה קצת יותר רחבה בנושאים האלה, כדי באמת לתת רקע להמשך הדיון ולכן יהיו מלבדי עוד שלושה דוברים פותחים - מה שקוראים case speakers - היום בישיבה, זה חברנו יו"ר וועדת חוץ וביטחון ח"כ והשר לשעבר אבי דיכטר (ואני מודה לו על זה שהוא הסכים לקחת על עצמו את המשימה); חברנו השר לשעבר וח"כ בני בגין (אני מודה גם לבני) שבוודאי יש לו מה להגיד

בסוגיה האידיאולוגית החשובה הזאת; והסכים לבוא ולהציג את עמדתו היום בסוגיה הזאת, חברנו השר ישראל כץ, חבר קבינט מדיני-ביטחוני, שר התחבורה ושר המודיעין ועוד מעט יצטרף ויהיה בין שלושת הדוברים הפותחים.

אני אפתח בקצרה בדבריי. אנחנו למעשה דנים כאן היום באחת מהסוגיות החשובות ביותר למעשה, לעתידה של מדינת ישראל, ואני חושב שאני לא אפתיע מישהו, אם אגיד שמערכת היחסים בין ישראל לפלסטינים בכלל לבין הרשות הפלסטינית בפרט, זאת סוגיה שמלווה אותנו ומשפיעה על החיים שלנו ברמת היומיום. אנחנו כולנו חווים בשנה האחרונה גל טרור לא פשוט שקם עלינו, גל טרור שלדעתי – ואני חושב שלא רק לדעתי – השורשים שלו, דווקא כעקרון של בודדים, נעוץ בהסתה ובשנאה היוקדת שבה מתחנך דור שלם היום ברשות הפלסטינית. מה שאנחנו סופגים היום כפיגועי בודדים כביכול, של הצעירים שמסוגלים להיכנס לחדר ולרצוח במיטה ילדה ישנה בת 13, זו תוצאה של שנאה. שנאה שהמקורות שלה במערכת החינוך. זאת מערכת חינוך שככה מחנכת, שנאה שהמקורות שלה באופן חלקי, בדרשות במסגדים בימי ששי שכל מי שככה מקשיב למה שמופיע שם וכל מיני דברים שחשבנו שמקומם הם בימי הביניים, חוזרים לחיים בדרשות שניתן לפעמים לשמוע בתוך המסגדים אצל הפלסטינים, ולצער, לפעמים גם בירושלים עצמה. ואני שמח מאוד שרשויות החוק התחילו לטפל בזה. לא מזמן נעצר אחד מהדרשנים שממש היה ידוע בדברי בלע ושטנה שלו, ונפתחה נגדו חקירה פלילית ונדמה לי שהוא אפילו הועמד לדין, אבל זו כמובן טיפה בים מול מה שאנחנו מתמודדים איתו. כמובן הסתה בתקשורת, הסתה שמופיעה בדברים של המנהיגים של הרשות בפלסטינית.

אנחנו שמענו בשבועיים האחרונים את הדברים של מחמוד עבאס, של אבו-מאזן, שדיבר על יהודים מרעילי בארות (זה מזכיר לנו היטב את אותן אמירות מימי הביניים) לא צריך להיות מופתעים אח"כ שיש כאלה שמבינים כך את הדברים ואח"כ הולכים לרצוח. אנחנו ראינו ממש, רק בימים האחרונים, את ההזדהות של מושל שכס, עם המחבלים. ולכן אמירות מהסוג הזה וגם מעשים שעומדים במקביל, למשל תשלומי משכורות למרצחים

וכמה שיותר ישראלים רצחת כך המשכורת יותר גדולה תקבל. משכורות הכי גבוהות ברשות הפלסטינית היום, שוות ערך למשכורת שר, אלה משכורות לרוצחי יהודים. יש שתי דרכים לצעיר פלסטינאי היום להתקדם: או להיות שר ברשות הפלסטינית או לרצוח כמה ישראלים. אז הוא בוחר את האופציה הקלה יותר והמהירה יותר. וכל עוד שכל הדברים האלה מתקיימים, הרי ההנהגה של הרשות הפלסטינית לא יכולה לרחוץ בנקיון כפיים ולהגיד: אנחנו נגד הטרור. כי בפועל, כל זה כמובן מייצר את הטרור. וכאן הנקודה המרכזית בעיניי, אחד מהדברים שעומדים בבסיס הסכמי אוסלו זו תפישה שלנו שמה שקורה בחינוך, מה שקורה בתודעה של הדור הצעיר הפלסטינאי, מה שקורה בתקשורת, מה שקורה בהסתה, מה שקורה בדרשות של יום ששי זה לא מענייננו, זה עניינם הפנימי. אנחנו מתעסקים עם ארגוני טרור. אבל לרמת עומק כזאת, זה עניין פנים פלסטיני ואנחנו לומדים בשנה האחרונה שזה לא נכון. חשבנו 20 שנה אולי, היו כאלה שחשבו שזה עניין פנים פלסטיני. היום זה הפך עניין פנים ישראלי בבתי קברות ובלוויה של ילדה בת 13 בקרית ארבע - והאווירה הקשה של הלוויה הזאת לא עוזבת אותי מאז שהשתתפתי בה. ולכן, יש כאן הרבה שאלות שאנחנו צריכים לשאול את עצמנו לגבי הקונצפציה הזאת, שלא לדבר על כך שאתם בטח כבר שמעתם את זה ממני בהזדמנויות אחרות, (אני לא אפתח כאן בהרבה רק אחזור על זה במשפט), שאני חושב שמצפים לנו אתגרים מאוד מאוד לא פשוטים בעידן פוסט אבו-מאזן. אני שייך לאלה שחושבים שהרשות הפלסטינית, רוב הסיכויים, לא תדע לעבור את האירוע הזה ואנחנו בפתח תקופה חדשה לגמרי במערכת היחסים בינינו לבין הפלסטינים, תקופה מאוד מאתגרת מבחינה ביטחונית, מבחינה בינלאומית. אבל תקופה שגם תחייב אותנו לשים את הלב ולעסוק בשאלות שהתעלמנו מהן במשך כל 20 השנים האלה.

זאת עמדתי באופן כללי, לגבי חשיבות הנושא הזה. באופן ספציפי, לגבי היוזמה הערבית, אני חושב שצדק רה"מ בדברים שפורסמו מפיו, שכל עוד שהיוזמה הערבית כוללת את העקרונות האלה של החזרה לגבולות 67' וחלוקת ירושלים, אנחנו דוחים אותה מכל וכל והיא לא יכולה לשמש כבסיס למו"מ. אני חושב שאלה היו דברים מאוד ברורים, וכמובן הניסיון ללחוץ עלינו דרך המערכת הבינלאומית – וזו היוזמה הצרפתית הידועה – ולחשוב

שדרך בינאום הסכסוך הזה ומערכת היחסים בינינו לבין הפלסטינים בלחץ בינלאומי, אפשר להביא על חשבוננו ועל חשבון ביטחון אזרחי מדינת ישראל וויתורים על ביטחוננו ועל האינטרסים הלאומיים שלנו, אנחנו גם את זה דוחים מכל וכל. לכן אני מברך את רה"מ על כך שהוא דחה את היוזמה הצרפתית והודיע שאנחנו לא לוקחים בזה חלק. כשמדינת ישראל עומדת בצומת של הכרעה, אולי, ללכת לקראת הלחץ הבינלאומי ולקבל טפיחות על השכם בעולם, אבל לוותר על האינטרסים הביטחוניים והלאומיים של מדינת ישראל, הבחירה של כל מנהיג ושל הממשלה צריכה להיות ברורה. זאת ממשלה שנבחרה ע"י אזרחי מדינת ישראל – היא לא נבחרה ע"י הקהילה הבינלאומית – ומחוייבת בראש ובראשונה בדיון וחשבון לאזרחי מדינת ישראל, ומחוייבת לשמור על האינטרסים של מדינת ישראל - לא של אירופה ולא של אף אחד אחר – גם האינטרסים הביטחוניים וגם כמובן האינטרסים הלאומיים לטווח ארוך.

אלה הם פני הדברים. אנחנו פותחים כאן בדיון, זה דיון בנושא מאוד מאוד חשוב, אני מניח שיהיה דיון ער, כל אחד פה בא טעון עם העמדות שלו, אבל אנחנו נקיים את הדיון כפי שאנחנו יודעים לעשות את זה, בצורה מתורבתת כפי שמתאים לתנועה הדמוקרטית כמו שלנו, שיודעת לכבד גם עמדות שונות אבל בסופו של דבר גם יודעת להכריע ויודעת לקבוע את הקו האידיאולוגי שלה.

אני מזמין את הדובר הראשון מבין הדוברים הפותחים את הערב הזה, את ח"כ והשר לשעבר אבי דיכטר, יו"ר וועדת חוץ וביטחון. בבקשה אדוני.

ח"כ והשר לשעבר אבי דיכטר:

ערב טוב לכולם. תודה לח"כ השר אלקין ידידי, גם על היוזמה. שאלתי אותו מה זה האירוע הזה, כי לא הכרתי אותו, הוא אמר לי באים 30-40 איש. אז אלקין, בתור דוקטור ומתמטיקאי ידוע, אני חושב שצריך לבדוק,

מר זאב אלקין:

”אבי, אלי באים 30, אליך באו יותר ממאה”

ח"כ והשר לשעבר מר אבי דיכטר:

קודם אני באמת שמח על ההזדמנות שאנחנו בליכוד עוסקים בין יתר הדברים, גם בסוגיות שאולי לא עומדות להתרחש מחר בבוקר או מתישהו, אבל הן מעסיקות אותנו בין היתר בגין העובדה שאנחנו לא עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב, והמילים "או"ס-שמוס" שהכרנו אותן בצעירותנו, זה כבר לא דבר שאפשר לומר אותו היום. אבל יחד עם זאת, מהצד השני של המתרס, אני תמיד אומר שאומרים בערבית "איל איביאכ כול אוסימוס, אטרבידה" – מי שחוטף את המלקות, לא דומה למי שמונה אותן וכשאנחנו חיים כאן, במדינת ישראל, וחווים טרור, לצערי, על בסיס יומיומי – לעיתים אפילו יותר מאשר פעם ביום – למזלנו בחלק גדול מהמקרים, הדברים מסתיימים בסיכול או במניעה. לצערנו, בחלק מהמקרים זה מסתיים בנסיבות טרגיות, כמו בעותניאל ביום ששי וכמו עם הלל הנערה בת ה-13 בקרית ארבע. ואתמול, מי שראה את הסרטון שרץ היום ברשת על אותה מחבלת שבאה עם סכין אל מול שני חיילים, שני חיילים שעומדים על משמרתם ואתה באמת אומר, זה הרי יכול להיות כל אחד מאיתנו או כל אחד מהילדים שלנו, ואתה שואל: מה, למען השם, נדרש מהחיילים האלה? הם עומדים מול האישה או הצעירה יחסית, שמנופפת עם סכין ואתה שואל את עצמך, מה באמת בעולם חושבים על התמונה הזו? הרי אם חס וחלילה היא הייתה מצליחה לדקור את אחד החיילים – ואנחנו מכירים מקרים שבהם בדיוק בנסיבות כאלה נרצחו חייל או אזרח – והם בדין ובצדק פתחו באש ופצעו אותה, ואני אומר, כלל הברזל בלחימה בטרור (ואני עוסק בזה כבר 45 שנה), כלל הברזל הוא המשפט שאני חוזר ואומר אותו בלא מעט הזדמנויות בעשרות השנים האחרונות והוא אומר "אלף אומה בטיפקי וואללה אמה טיפקי" – אלף אמהות מחבלים תבכנה, אבל אמי לא תבכה. וזה כלל כל כך חזק, כל כך משמעותי, שכשאנחנו באים לעסוק בסוגיות מדיניות

כדאי שנזכור שהחלטות שאנחנו מקבלים בתחום המדיני, יש להן השלכות מיידיות על מצבנו הביטחוני.

כשאנחנו עוסקים היום, ככה, גם ביוזמת השלום הערבית וגם ביוזמה הצרפתית, ואתה שואל מה מחבר ביניהן? יוזמת השלום הערבית, למי שלא זוכר, היא המשך של היוזמה הסעודית. רק שהיוזמה הערבית, הונחה בביירות על שולחנה של הליגה הערבית, ביום מאוד מעניין, 28 במרץ 2002. זה יום שכל אחד מאיתנו זוכר אותו, לא בגלל היום שבו זה הונח בביירות, אלא בגלל מה שקרה ערב לפני כן. להזכיר לכולנו: ב-27 במרץ 2002 בערב, היה ליל הסדר. מחבל מתאבד נכנס למלון 'פארק' בנתניה, פוצץ את עצמו, הרג 30 ישראלים, 30 יהודים, פצע למעלה מ-150 איש והפיגוע הזה מבחינתנו היה הקש ששבר את גב הגמל. לא היינו מוכנים מעבר לזה, להמשיך במתכונת שהייתה קיימת עד אז אל מול הפלסטינים, הרשות הפלסטינית, או גם מול העולם כולו. כי בסה"כ יום לפני שהונחה הצעת הליגה הערבית, ב-27 לחודש בבוקר, היו אמורים לחתום ישראל והרשות הפלסטינית על – מי שזוכר – תוכנית להרגעת המצב, 'חצי שלום' אם אפשר לקרוא לזה ככה, שיזם גנרל זיני שהיה כאן חודשים ספורים. ואני זוכר היטב, שבלילה אושרה התוכנית שלו ע"י הקבינט ורה"מ הנחה להעביר את המסר לזיני והערנו את הגנרל אחרי חצות והסברנו לו שהעמדה הישראלית היא חיובית. והוא אמר, דבר ראשון בבוקר אנחנו נקבל את התשובה החיובית מהפלסטינים ונצא סופסוף לתקופת רגיעה. אמרנו לו: Mister General אל תקום מוקדם מדי. הוא אומר: למה? אתם חושבים שלא יתנו תשובה על הבוקר? ואמרנו לו: הם לא יתנו תשובה בכלל. זו הייתה ההערכה שלנו. ומי שזוכר, לקראת ליל הסדר, הזמן דחק ואי אפשר היה לעשות מסיבת עיתונאים ולפרסם את ההסכם או את ההסכמה, ואכן הפלסטינים לא נתנו תשובה. בלילה היה הפיגוע הנורא במלון 'פארק', ולמחרת בבוקר הונחה יוזמת השלום הערבית בפני כל העולם. זה לא פלא שאף אחד לא שמע על היוזמה הזו באותה עת, מפני שגלשנו לתוך עידן של לחימה אחרת בטרור, 'חומת מגן', כשבעצם רק בחלוף כמעט 4 שנים חזרנו למצב רגיעה.

בין היוזמה הצרפתית שעוד רגע אומר עליה מילה, לבין היוזמה ההיא מ-2002, היה לנו, מי שזוכר, את 'מפת הדרכים'. למה אני נוגע ב'מפת הדרכים'? היא הייתה אמריקאית, היא

לא הייתה אירופאית או לא צרפתית. בסופו של דבר זה היה נשיא ארה"ב, הנשיא בוש, ששם מפת דרכים. ב-2002 הוא הגה אותה, ב-2003 היא הונחה על השולחן, שאמרה: עד 2005 הכל מסתיים.

זה צד את עיני, כי כשראיתי את היוזמה הצרפתית, היא עוד יותר אופטימית מהיוזמה האמריקאית של אז. פה היא אומרת בתוך שנה וחצי. אני אומר לכם, זה פשוט ניתוק טוטאלי מהעובדות. ניתוק טוטאלי ממה שקורה כאן בשטח, אבל מעבר לזה ניתוק מהמציאות במזרח התיכון. כי היוזמה הצרפתית, אני הייתי מוכן להסתכל עליה במבט נוסף, קצת יותר רציני, לו הייתי יודע שצרפת שהיא מדינה ידידותית לישראל ללא ספק, אבל בכל אופן זו מדינה שהייתה האמא-המלווה, הפטרונית של סוריה במשך עשרות בשנים ואתה רואה שמדינה שהייתה הבייבי של צרפת, מדממת עם חצי מיליון הרוגים, למעלה מ-2 מיליון פצועים, 10 מיליון פליטים מתוכם 6 מיליון פליטים בתוך סוריה ו-4 מיליון אל מחוץ לסוריה (מיליון בלבנון, מיליון בירדן, אירופה, תורכיה), ואתה אומר שום דבר. אני לא שמעתי שום יוזמה, שום יוזמות, שום יוזמוצי'ק, אני לא יודע אפילו איך לכנות משהו מיניאטורי, שמראה על יוזמה של מדינה שבכל אופן הקשר שלה והזיקה שלה לסוריה היא הרבה יותר חזקה מהזיקה לישראל. ואז מסבירים לנו, ביוזמה הצרפתית, שצריך לחזור לגבולות 4 ביוני '67. תראו, אני לא יודע כמה מהישראלים מכירים מה זה גבולות '67 בכלל ובירושלים בפרט.

אחת הבעיות זה חוסר הידיעה, שלא לומר חוסר ההבנה. זה מדהים כמה שאנשים שעוסקים בקבלת החלטות, לא באמת יודעים מה זה גבולות '67 ובוודאי גבולות '67 בירושלים. אני זכיתי לארח שבוע שעבר משלחת אירופאית של חבריי פרלמנט שעסקו בגבולות '67 בירושלים והיוזמה הצרפתית הייתה כמובן אחד הנושאים המדוברים ואמרתי להם: תראו, במקום ארוחה באיזושהי מסעדת יוקרה, בואו נצא לשטח. ולקחתי אותם לאיזור ארמון הנציב. למה איזור ארמון הנציב? כי משם אתה יכול לראות בצורה הכי ברורה, הכי אמיתית, הכי ממשית, את ירושלים על המורכבות שלה. אתה רואה את קו '67 של מלון המלך דוד ושיח ג'ראח, עד להר הצופים, ומצד שני אתה רואה את הגבול המוניציפאלי של ירושלים, את החומה, את הגדר לאורך הרכס של אבו-דיס עד ל'אוגוסטה

ויקטוריה', אתה רואה את הר הבית, אתה רואה את השכונות היהודיות, אתה רואה את השכונות המוסלמיות, אתה רואה את השכונות המעורבות גם זה וגם זה, ובמשך שעה הסברתי להם מה הם רואים. האנשים האלה, שהם באמת עוסקים בסוגיה הזו שנים ברמה של חבריי פרלמנט, היו בהלם. הם לא הצליחו לעזוב את המקום מפני שהם דסקו בינם לבין עצמם וראית על פניהם את המבוכה, כי הם ראו מה זה ירושלים של לפני '67 ואחרי '67 והגבול המוניציפאלי, וכשאתה מסביר להם מה זה העיר העתיקה ומה זה הרובע היהודי ומה זה הר הבית ומה זה הכותל.

תראו, אני אומר לכם, הרי כולנו מבינים שסיכוי היוזמה הצרפתית הוא אפס. למה הוא אפס? לא בגלל שזה צרפת, בגלל שאין בה כלום. אין בה כלום. הדבר הקונקרטי המרכזי שבה, זה 18 חודשים. 18 חודשים מחובר למה? לאיזו מציאות? הרי הבוקר היה סיקור של דובר הבית הלבן או ה-State Department, שעסק והתפתל כדי להסביר שהוא בעצם לא יכול לגנות את דבריי מחמוד עבאס – ואמר כאן אלקין בצדק: מחמוד עבאס לקח איזה (סליחה על הבוטות) קשקוש של שר הבריאות של החמאס (שהוא בכלל לא בממשלתו, כן?), תזכרו שעבאס לא היה בעזה תשע וחצי שנים - אנחנו מדברים על נשיא הרשות הפלסטינית – ואתה רואה, בכל אופן, דובר אמריקאי רשמי, לא מצליח להוציא מפיו מילת גינוי למשהו שהוא לא שונה מהפרוטוקולים של זקני ציון. זה דבר שצריך להטריד אותנו עד מאוד. המציאות שאנחנו חיים בה, היא כזו שאתה מוכרח להסתכל רגע אחד עמוק יותר. אני יודע שאנחנו די עסוקים בשוטף. אני מרשה לעצמי, ואלקין, אני דקה אחת רוצה – 60 שניות על מה בעית הבעיות הכי בעייתית שלנו מול הפלסטינים.

תראו, אני כל הזמן אומר שהפליטים – עזבו את כל השאר, עזבו שטחים, עזבו ירושלים - בעיה אחת מרכזית שהיא המכשול העיקרי שלנו מול הרשות הפלסטינית, שלנו מול העם הפלסטיני, שלנו מול העם הערבי, היא סוגית הפליטים הפלסטינים. על פי אונר"א (ועכשיו אני אומר נתוני אונר"א בלבד, לא נתוני אבי ולא נתוני אלקין ולא נתוני ישראל, נתוני אונר"א שזה הגוף שעוסק בפליטים הפלסטינים), אונר"א קובעת ש-50% מהפלסטינים הם פליטים. מגדירים אותם כפליטים. מי זה פליט עפ"י ההגדרה שלהם? מי שבין יוני '46 למאי '48, להכרזת המדינה, גר בשטחי ארץ ישראל, הוא, צאצאיו וילדיו המאומצים הם

פליטים. אז תבינו רגע שבשנת 1950 אונר"א עשתה את הסקר הראשון, בעזה היו 170,000 פליטים במחנות פליטים. 170,000! היום, 2016, מספר הפליטים בעזה שגרים במחנות פליטים – 520,000. אני התחלתי לעבוד ב-76' במחנה הפליטים גיבליה, היו בו 27,000 איש. מחנה הפליטים גיבליה הוא הגדול ביותר שקיים, היום 110,000 איש. תראו, יושב פה קהל שחלקו מבוגר ממני, חלקו בגילי וחלקו צעיר, אבל מכנה משותף אחד כולנו: ההורים שלנו – אולי אפילו חלק מאיתנו – עלו לארץ כפליטים אם זה מצפון אפריקה, אם זה ממצרים, מעיראק, מסוריה, מלבנון, מתימן, ממזרח אירופה. כולם ללא יוצא מן הכלל, השאירו מאחוריהם הכל. את כל הנכסים. לצערי חלק לא מבוטל השאיר מאחוריו גם את בני המשפחה, רובם המכריע אפילו לא בקברים, בבורות הריגה, אם בכלל היה מה להביא לבור הריגה. אבל אף אחד מאיתנו, אף אחד מאיתנו לא שמע בבית כאן בארץ, בתקופה הכי קשה, לא שמע בבית את המילה 'פליטי'. למה? כי מדינה לא בונים עם state of mind עם תובנה של פליטות. אתה לא יכול להיות פליט מצד אחד, ולבנות את מדינתך כפליט. אני אומר לכם שאחת הבעיות הכי קשות שלנו זו העובדה שהאומות המאוחדות באמצעות אונר"א, מגדירה פליטים. כל פעם עוד ועוד פליטים. מספר הפליטים נמצא בעליה, למרות שאנחנו 68 שנים אחרי. זה מצב שהוא כמעט לא מאפשר לחשוב במונחים אחרים, ואני אומר בנושא הזה של מה שהם קוראים זכות השיבה או 'אל אעודה', אני אומר לכם (וכאן אני מסיים), בצורה הכי ברורה, ההבדל הוא בתפישה בינינו לבין הפלסטינים. הם אומרים "אעודה לתאריך" ואנחנו אומרים "לא אעודה ולא בטיח". בעברית פשוטה הם אומרים "השיבה לבתים הישנים שלנו, ההיסטוריים", ואנחנו אומרים (בתרגום חופשי) "לא שיבה ולא נעליים". תודה רבה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לאבי. הדובר הבא בבקשה, ח"כ והשר לשעבר בני בגין ואחריו השר ישראל כץ. בני בבקשה. ואני מבקש שהדוברים הפותחים, מדברים יותר מאחרים אבל במסגרת בין 7 ל-10 דקות, לא יותר. אני אקפיד, כי יש הרבה חברים שרוצים לדבר.

ח"כ והשר לשעבר מר בני בגין:

תודה אדוני היו"ר. עוד בירושלים ביקשת שאקצר, חזרת על זה גם עכשיו, אז כשאני אגיע ל-45 דקות, שלח לי פתק ואשתדל. חברות הלשכה וחבריי לשולחן הנשיאות, יש כאן שני שרים חברי הקבינט, ויו"ר וועדת החוץ והביטחון ואני זה שנים אחדות לא עוסק בפרטים ולא מצוי בפרטים, ואני עפ"י הנושא שביקש מאיתנו זאב לדבר עליו, רוצה להרחיב את היריעה מעט, וגם להסיק מסקנה פוליטית.

יש היום הבנה רחבה מאוד בארץ וגם בעולם, שאי אפשר להגיע להסכם שלום עם הארגון לשחרור פלסטין. אלה שרוצים להחזיר אותנו לקווי 67' מנחמים את עצמם ואומרים לנו: אכן, אין כרגע. אז אני מציע שנקדיש דקות אחדות לשאלה מהו אורך ה'רגע' הזה שאיננו מאפשר 'כרגע' להגיע להסכם עם אש"ף.

הזכיר אבי את תחילת 'חומת מגן'. צריך להזכיר שעד אותו תאריך, היו לנו כבר מאות הרוגים וכל זאת תוצאה ברורה, ישירה, מחתימת הסכם ביניים, 'הסכם אוסלו' ומסירת הערים לארגוני הטרור, כך ששמשו כמעט מיד עם מסירתן, לערי מקלט לטרור. ויש הבדל חשוב בין הסכם ביניים לבין הסכם קבע. בהסכם ביניים, אכן אש"ף – אם אפשר לומר כך – יכול היה להרשות לעצמו לומר שהוא מכיר במדינת ישראל, משמע מכיר בעצם קיומה של מדינת ישראל. אבל כשנגשים להסכם קבע כדאי לזכור מהו הסעיף החיוני, ההכרחי בכל הסכם בין גופים, בין מדינות, שמעביר את הצדדים ממצב של אלימות למצב של רגיעה ושלוש. ומה שמציין הסכם קבע לעומת הסכמי שביתת נשק והסכמי ביניים אחרים, הוא הסעיף ההכרחי שאומר בעברית או בצרפתית או באנגלית: הסכם זה מציין את קץ התביעות בין הצדדים.

זו הסיבה שאש"ף איננו מסוגל להגיע להסכם קבע. כי בהסכם קבע תחת הכותרת "קץ התביעות" אש"ף איננו מסוגל, אפילו בעקיפין, להכיר בריבונות יהודית בחלק כלשהו של פלסטין. ותחת הכותרת, תחת הסעיף "קץ התביעות", אש"ף אינו מסוגל בשום פנים,

להסכים למכסה כלשהי על מספר הפליטים שיורשו לשוב, כפי שאמר אבי, עפ"י התביעה, לשוב לבתיהם המקוריים ממש. ההסבר של הנהלת אש"ף הוא פשוט, לדידם הוא רציונאלי, הם מחזירים אותנו להחלטת האו"ם 194 מדצמבר 1948, הם מפרשים אותה כך: יש זכות לכל פליט לממש את שיבתו לביתו המקורי, מי אנחנו – הם אומרים – מי אנחנו באש"ף, שנחליט מיהו זה שיוכל לממש, מיהו שלא יוכל לממש, לא יורשה. ולכן אין סיכוי, לא 5,000 ב-10 שנים, לא 50,000 ב-8 שנים, לא 250,000, שום מספר לא יצלח לצורך הסכם קבע.

והניתוח הזה מסביר את התצפית הנכונה של עמיתנו בכנסת, שמבין בעניין, שמבין הפוליטיקה של אש"ף ומבין במדינת ישראל, שאומר זה שנים: המכסימום שכל ממשלה בישראל יכולה להציע, איננו מגיע למינימום שאש"ף יכול לקבל. עמיתנו זה ח"כ אחמד טיבי. ומכיוון שההערכה הזאת מבוססת, למרות כל הדיבורים, אין חשיבות מעשית לא ליוזמה הערבית, לא ליוזמה הצרפתית. ראינו את חוסר האונים במסמך הרביעייה שפורסם בימים האחרונים, שעליו כתב אחד מאדריכלי הסכם אוסלו – הוא לא היה האדריכל הראשי – יוסי ביילין, שהמסמך מציין או מסמן בושה לאינטליגנציה. אין שם שום הצעה ממשית ובעיקר הוא מסמן חוסר אונים.

לכן אני מבקש לזכור קודם כל את המרכיב הזה בניתוח המדיני הכללי. זה אפילו לא נוגע לשאלה האם הנהגת אש"ף רוצה. הנהגת אש"ף איננה יכולה בסביבה שבה באיראן, בחיזבאללה, בחמאס, בדאעש, חוזרים ומכריזים שלמדינת היהודים אין זכות קיום. הציפיה שהארגון היחיד שיתייצב ויאמר 'אבל אנחנו נעניק את הכרתנו לריבונות יהודית בפלסטין' וגם נכריז שבזאת, עפ"י ההסכם הזה, בא הקץ לתביעות, הארגון הזה, החלש, החלשלוש, המושחת, הארגון לשחרור פלסטין שהנהגתו, עפ"י הציבור שם, איננה לגיטימית, שהוא יעמוד, הוא יבוא להסכם – זהו ביטוי לניתוק גמור מן המציאות המזרח תיכונית, של אלה – אני חושב שהם כבר לא רבים – שמקווים שניתן יהיה להגיע להסכם כזה.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

המרכיב השני: ברוך השם, 100,000 יהודים יושבים לבטח לאורך דרך האבות על גב ההר, מאלון מורה בואכה בית-אל ומבית-אל לאלון שבות ולחברון ולעותניאל בואכה ב"ש, וההבנה הרחבה של שני המרכיבים הנכס האדיר הזה של ישיבתנו האיתנה על גב ההר ומצד שני חוסר התוחלת לכל מיני הצעות, פתרונות, פטנטים להשגת הסכם שיסיג אותנו אחור לקווי '67, קרוב ל-'67, ינתק אותנו מהרס התרבות שלנו, מנחלת אבותינו, גבעות מלכינו וכוהנינו. החיבור הזה צריך להביא למסקנה הפשוטה בוויכוח בין הציונים מאז 1949 על היקף הנוכחות היהודית בארצנו, ידה של האסכולה שלנו על העליונה. לא כרגע ולא בשני הרגעים הבאים - ידה על העליונה.

המסקנה הפוליטית שאני מציע, המצב הזה מאפשר לנו הפגנה מתמדת של ביטחון עצמי. לא כל אמירה שם וכאן, של דובר משרד חוץ או של דובר מפלגה בישראל, באמת משנה. ולא לכל אמירה מסוג זה, יש צורך להמציא את התגובה החריפה ביותר האפשרית ולהמשיך להקפיד על ההבדלה. יש לנו יידידים בחו"ל, גם עם מחלוקת הם אינם אויבים שלנו, ויש לנו בארץ יריבים – הם אינם אויבים. אנחנו מייצגים תנועה לאומית, לא לאומנית. ואני אציע הערב, אביא בפניכם את ההסבר שנתן יו"ר תנועת החירות ויו"ר הליכוד לפני עשרות רבות של שנים, להבדל בין שני המושגים האלה ומקורם.

וכך הציע: לאומיות נובעת מרגש חיובי. לאומיות נובעת מאהבה, מאהבת העם, מאהבת המולדת, מאהבת אוצרות התרבות של העם. לאומנות נובעת משנאה. משנאת האחר, משנאת הזר. רבים הם הבוחרים בארצנו, אנשים מבוגרים הקרובים לדעתנו, הרואים בתנועתנו תנועה לאומית ולא לאומנית. הם בעלי השקפה לאומית והם סולדים מגילויים של לאומנות. תנועה לאומית הבוטחת בעצמה, כך אפשר עפ"י הניתוח של הנסיבות, ללא כל בעיה, מבינה שצריך וגם אפשר לחתור לשוויון זכויות עם בני לאום אחר החיים איתנו בארץ.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

זו דרכו הטובה והוותיקה של הליכוד. אנחנו צריכים וגם יכולים להקפיד על הליכה בנתיב הסלול הזה, בוויכוח ההיסטורי, במחלוקת הגדולה, הלכה למעשה, חברות וחברים, ידינו על העליונה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לח"כ והשר לשעבר בני בגין. הדובר הבא זה שר התחבורה והמודיעין, חבר הקבינט השר ישראל כץ. אבל לפני שאני אעביר לישראל את זכות הדיבור, אני רק אעדכן את החברים שמסר לי תוך כדי הנאום של בני, חברינו שבח שטרן, בקשה להצבעה על הצעת החלטה בדיון הזה של הלשכה, מלווה לטענתנו ביותר מ-20% מחברי הלשכה. אני כרגע בודק את זה מול הרשימה של הלשכה. אתם מכירים את החוקה, אם הדברים הם אכן נכונים ואם אכן יותר מ-20% חבריי הגוף ביקשו להביא את זה להצבעה, אז חובתי לעשות את זה ואני בהחלט, כמו שכל דבר שאני עושה אני מתכוון לקיים את החוקה ולכן תוך כדי הדיון אנחנו נבדוק את הדברים ובהנחה שאכן קיימות החתימות, תתקיים ההצבעה. לכן אני מודיע את זה עכשיו, אם יש חברים שרצו ללכת וכו', מי שרוצה להשתתף בהצבעה בתום הדיון, קחו את זה לתשומת ליבכם.

בבקשה השר כץ.

ח"כ השר מר ישראל כץ:

ידידי השר זאב אלקין, יו"ר לשכת הליכוד, חברי, חברותי, כל הנוכחות והנוכחים כאן שנמצאים בכינוס הזה, בערב שכולו דיון רעיוני, אידיאולוגי שזה הבסיס גם, למדיניות המעשית. אני שמח להשתתף בדיון, הוא מדבר על יוזמות צרפתיות, יוזמות ערביות, ואני דווקא מעדיף להתמקד הערב ביוזמה הישראלית. מה ישראל צריכה לעשות, ואנחנו נמצאים אחרי שבוע שהטרור מיקד והמחיש את פעילותו. הייתי, בטח כמו רבים, בניחוח אבלים גם בקרית ארבע וגם בעותניאל. ראיתי את הכאב, אבל ראיתי גם את החוזק, את המשפחות הנהדרות, את הילדים הכואבים אבל עמוקי השורש שמראים לנו כמה אנחנו חזקים כאן, כמה אנחנו מלאים באמונה וביכולת לעמוד ולעשות ולהמשיך ולקדם.

הדבר הראשון שמדינת ישראל צריכה ליזום, הוא הדבר שמאחד אני חושב, את כל חלקי העם ואת כל העם היהודי בעולם, ירושלים. אני כבר מזה שנים ניסיתי – עוד כשרה"מ היה אהוד אולמרט ואנחנו היינו באופוזיציה - הצלחתי לרגע לגבש לזה רוב, וזה להקים את ירושלים-רבתי, להחיל את הריבונות הישראלית, את היוזמה הישראלית על ירושלים רבתי ולצרף לירושלים את מעלה אדומים, גבעת זאב, את ביתר עילית וגוש עציון על כל מרכיביה ומפלגת הגימלאים בראשות רפי איתן היא זו שהייתה אמורה להעניק את הרוב ותמכה עד שהגענו ממש סמוך למועד ההצבעה, והוא נסוג בו מהתמיכה אז בזמנו, לצערי, ומאז מספר פעמים הנושא עלה ואני חושב שיש כאן אפשרות לסמן מציאות, ליצור מציאות. גם גיבשנו חוק ששומר על העצמאות המוניציפאלית של היישובים הנלווים, כמו שמקובל בפריז רבתי ולונדון רבתי. אני חושב שיש גם הגיון בחיי היומיום ויש כאן סמל חזק שסביבו אפשר לאחר. הרי המפלגות הציוניות בישראל, ככל שאנחנו יודעים ומכירים – אנחנו לא יכולים להתעדכן מדי יום – אבל הן תומכות בזה שכל המקומות האלה יהיו חלק ממדינת ישראל. אנחנו תומכים ביותר, אבל כל המפלגות האלה גם כשחלוקות על דברים אחרים, אני חושב שאפשר לגבש הסכמה רחבה מאוד בכל העם היהודי בעולם ובקרוב ידידינו בעולם. הרי כל מועמד או מועמדת לנשיאות, בארה"ב, מתחילים את נאומם בהבטחה שהם יתמכו בירושלים השלמה והמאוחדת בריבונות ישראל. אז הנה, יש כאן הזדמנות לעשות מהלך, לעשות אותו מתוך הסכמה לאומית מאוד רחבה. כמובן שלצד

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

הצעד הזה צריך להפסיק את ההקפאה. המונח הזה שהתחיל לפני מספר שנים, זו התחכמות של לשלם איזשהו מחיר שאין לו ממש משמעות, כי הוא לא מסמל שינוי אחיזה בשטח והוא מאפשר להקל על לחצים ואולי בין השורות, להמשיך לעשות בהתחכמות מסוימת, זה דבר שהוא מוטעה מבחינה מוסרית ומבחינה מעשית ומבחינה מדינית. תראו רק עכשיו, כאשר ובצדק הכריז רה"מ או הגורמים המתאימים, שהולכים לבנות יחידות דיור במעלה אדומים ובכמה שכונות יהודיות בירושלים. במקביל, גם, הכריזו על בניה לאוכלוסייה הערבית בבית חנינה בירושלים.

מר זאב אלקין:

בית צפאפא.

ח"כ השר מר ישראל כץ:

כן, בית צפאפא. בית חנינה זה שם – בית צפאפא זה כאן, מכיר את בית צפאפא שעשינו את, יסלח לי ח"כ בגין, את דרך בגין ואנחנו עושים את דרך בגין דרום והופכים את נתיבי בגין ליותר טובים מנתיבי איילון בת"א, שכבר אפשר לנסוע מאיזור גילה בואכה גוש עציון ועד לצפון ירושלים, ובית צפאפא סידרנו להם מחלף וגשר ופלטה גדולה שלא נפריד את חלקי השכונה. ואחרי שהם היו מאוד מודאגים, היום- אנחנו בעד שכל חלקי ירושלים יהיו מחוברים וכאשר בונים גם ליהודים – זה לא רק – גם ליהודים, כולם כולל גדולי ידידינו מגנים את זה. מגנים במילים מאוד חריפות. בניה גם ליהודים בירושלים, בשכונות יהודיות בירושלים. אז גינויים יש בלאו הכי, אז למה להכריז על הקפאה ולהתווכח על כל בית? למה להפסיק בניה בירושלים? זה צורך היסטורי, זה צורך לאומי. אגב, זה צורך דיור. כן, יש מחסור דיור קודם כל בירושלים. כולם זולגים החוצה לבית שמש, למודיעין,

לת"א. אנחנו עושים רכבות מהירות, כבישים, כדי להחזיר אותם אבל צריך לתת להם בתים, גם לצעירים, לסטודנטים ולאחרים ולכל מי שרוצה לגור בירושלים. אנחנו חייבים להקים את ירושלים רבתי, להפשיר ולבטל את ההקפאה. לא להפשיר, לבטל את המונח "הקפאה", לבנות מלא בירושלים ולבנות בהתיישבות ביהודה ושומרון כמידת הצורך, בכל מקום, בהתאם לנדרש, באופן חוקי, באופן מסודר, עפ"י תוכניות, עפ"י אישורים. בלי להוריד, בלי לדחוק, בלי להתגרות. פשוט לבנות. לחזק את אותה התיישבות שהקמנו אותה, שעלתה כחוק, שנמצאת כחוק. איך זה יכול להיות, צריך להקים גן ילדים ביישוב שגרים בו אזרחים ישראלים יהודים ביהודה ושומרון, מתחיל וויכוח שלם. צריך להקים בית כנסת, עוד וויכוח. אגב, בדבר אחד אין וויכוח. אני לא הסכמתי כשהתחילה אותה הקפאה לפני שנים – כבר לא זוכר מתי זה היה, כי אני כבר יותר מ-7 שנים בתפקידי וכל הזמן עושה – לא הסכמתי שההקפאה הזאת תחול על תשתיות. קיבלתי פניה מהקונסוליה, מהשגרירות האמריקאית, האחרת, מכתב משר הביטחון שאומר לי שהקריטריונים והמדיניות שקבעו, של הקפאה, צריכה לחול גם על תשתיות. אמרתי: היא לא חלה. אנחנו ממשיכים לפתח תשתיות ופיתחנו והמשכנו ועשינו ותמיד צריך לעשות עוד, ונמשיך גם לעשות. אבל לא ייתכן שיקפאו התפתחות טבעית. ואנחנו סופגים גינויים ואנחנו לא מקבלים שום פרס ואני כבר לא מדבר על הצד הפלסטיני שהרבה יותר מתעניין מה קורה בת"א וביפו וברמלה ובחיפה, מאשר מה קורה באלון מורה באמת. ואנחנו יודעים במה הם מתעניינים. אני מדבר על ידידינו בעולם, על ידידינו. אני כבר לא מדבר על אחרים. המאבק הבלתי פוסק הזה שצריך פעם אחת לעשות את הצעד הראשון ואת הצעד השני ולהמשיך לעשות את כל הדברים.

אנחנו נמצאים במאבק מול טרור וכשאני שומע שיש כאן 100 שנות טרור, וזה נכון, ושאין מה לעשות וצריך להכיל, אני לא מקבל את זה. יש מה לעשות, דבר אחד בלבד: לנצח. ואנחנו ננצח את הטרור כמו שניצחנו לכל אורך השנים, ואם אנחנו מדברים על גלי טרור, האינתיפאדה הראשונה, האינתיפאדה השנייה, אנחנו ניצחנו. הנה, אבי, אתה לא היית פוליטי אז, הייתי בשב"כ. יפה. אז היו הנהגות שקיבלו החלטות, היו וויכוחים. אני זוכר,

אמרו: אי אפשר להכריע, אי אפשר לעשות. נכון, זה לא הוקוס פוקוס, יש מחירים ויש מאבק ויש מהצד השני זרמים ואידיאולוגיות ואנשים ותופעות שחלק מהן הן פלסטיניות – של חלק מאותו מאבק לאומי או לאומני או דתי – ויש את דאעש שמשרה, הצעירים, הדוקרים, התוקפים, התוקפות, הילדים, הנערים. זה אצלנו כמו באירופה, כמו בארה"ב, כמו בשאר המקומות. נכון, כשיש כאן פיגוע אז שרת החוץ של שוודיה: 'לא, לא, זה לא קשור אלינו, זה בגללכם, אתם אשמים בפיגוע של עצמכם ואפילו אנחנו סופגים פיגועים בגללכם'. זו הנורמה המוסרית המהוללת שלה. אבל האמת, שזה בגללם, בגלל האידיאולוגיה שבאה לקעקע את התרבות המערבית, הדמוקרטיות המערביות. איך אנחנו יודעים שזה לא וויכוח על גבול כמו כאן, או על נושאים כאלה ואחרים? כי באנגליה או בבלגיה, כאלה שכבר דור שני ונמצאים שם וחיים שם בצורה תקינה לחלוטין, קמים – ובצרפת אם הדמוקרטיות כמעט, הרפובליקה, החופש לכולם, הסובלנות, הסבלנות, שקלטה כמויות עצומות של מהגרים, וקיבלה אותם – קמים צרפתים ורוצחים צרפתים. מה, הם עשו להם משהו? יש להם וויכוח על גבול? יש איזה כמו כאן, שאנחנו אשמים כי אנחנו רוצים להיות כאן במולדת ההיסטורית שלנו? זה לא באלג'יר, זה לא שהצרפתים נמצאים באלג'יר ומנסים להתקומם ולהוציא אותם משם. זה בפריז, זה בצרפת ובבלגיה. עכשיו, זה לא כל המוסלמים, אבל מתוך המוסלמים יש טרור מוסלמי קיצוני שהוא מושרה, שהוא אידיאולוגי, שהוא באמצעים המתוחכמים שיש היום ברשתות האלה, כל אחד מאיתנו הרי כבר מכור לפלאפון, למחשב והיום החברות האלה, הן לא רק שמאפשרות הסתה, וצודק ידידנו השר לביטחון פנים שהוא מטפל גם בנושאים האלה, שאומר כמו שאומרים בארה"ב ובהרבה מקומות: צריך לפתור בעיה שבמאזן בין חופש הפרט לבין הצורך למנוע הסתה וטרור.

היום, כשיושבים אנשי דאעש בסיני, הם מסוגלים לתקשר ולהתחבר עם אנשי דאעש בלוב, בעיראק ובסוריה, לקבל הנחיות ולהעביר בקשות, ולהתארגן ולארגן והרשתות מצפינות את ההודעות. כשר המודיעין שתפקידו המודיעיני זה לנסות לדעת ולמנוע – לא רק שלנו, של כל העולם – הם מקבלים את אותו הסיוע ולכן האתגר של אותו מאבק בטרור הוא

יותר גדול, ואנחנו נאבק בטרור. אבל חייבים להוסיף אמצעי אחד שאנחנו גיבשנו אותו כהצעת חוק, שהוא חייב להתווסף לאמצעי הרתעה שיש, וזה גירוש משפחות מחבלים שהיו שותפות בידיעה ובתמיכה באותם המעשים. גם אם זה לא מגיע לכדי אותה עבירה פלילית של רצח, לא ייתכן שהצעיר או הצעירה ידעו שהם הולכים והם לא איכפת להם מהחיים שלהם, הם מוסתים, הם חונכו כך והם לא יודעים שבאותו לילה, אותה משפחה שנתנה גיבוי ונתנה תמיכה, היא גם תוכל להיות מגורשת מאותו בית. אנחנו חייבים לתת אותם כלים, כדי להיאבק בטרור.

והדבר האחרון, לצד המאבק בטרור והקמת ירושלים רבתי והחלת הריבונות וחיזוק ההתיישבות, אנחנו חייבים ליזום במקומות שניתן ליזום בהם. אני חושב שכל מי שישב כאן, התנגד למה שהיה קרוי תוכנית ההתנתקות, וגם הזהרנו והתרענו ואמרנו ואני זוכר שאמרתי לאריאל שרון שהיה רמ"ש והייתי שר בממשלתו: 'אתה תהיה הראש הממשלה הראשון שיוברח מחוותו תחת הפגזות, אבל מאחר ואני גר לא רחוק, גם אני אספוג את ההפגזות האלה'. אבל אפילו אני לא חזיתי שזה יגיע עד כדי כמעט סגירת נתב"ג במאבק האחרון שהיה ב'צוק איתן'. אנחנו התנגדנו. כיום אין צה"ל בעזה, אין מתיישבים יהודיים שנמצאים שם. אתם יודעים מה נשאר? אחריות של ישראל על האוכלוסיה הערבית הפלסטינית בעזה. רובם פליטים, צאצאי פליטים. הייתה נסיגה לקווי 67', זה לא הפסיק את המאבק. המאבק שלהם הוא מסוג אחר. אנחנו כל יום מספקים כמעט 1,000 משאיות דרך מעבר כרם שלום, רומסים את שבילי הנגב ואת הבטיחות בדרכים, ומספקים להם, ומה מקבלים בתמורה? התחמשות, התארגנות, ירי, שנאה ומנהרות חודרות לתוך מדינת ישראל. ולכן אני יזמתי, ואני מנסה לקדם, החלטה שאין לה משמעות אידיאולוגית והיא לא סותרת שום דבר מלבד הרצון לשנות מציאות בתקופה הזאת. חשבתי איך אפשר מצד אחד להשתחרר מהאחריות הזאת, מצד שני לשמור על הביטחון. והמחשבה שהייתה לי – ואני חושב שהיא מחשבה נכונה ויותר ויותר גורמים כולל המערכת הביטחונית, כולל גורמים רבים אחרים, יודעים שהיא הדרך הנכונה – להקים אי, מאחר ואי אפשר להקים בתוך עזה נמל כי אנחנו לא נשלוט בו, יגיעו הספינות האיראניות והמנהרות והברחות,

בוודאי לא שדה תעופה שיסכן את ביטחון ישראל. מצד שני, להמשיך להחזיק כמעט 2 מיליון איש, 1.8 מיליון בדרך כזאת, אין לנו עניין. אין לנו עניין, זה מכביד עלינו, זה שם עלינו אחריות, זה האבסורד הגדול ביותר שאתה מספק לאוייבים שלך. אגב, עכשיו הולכים להגביר את אספקת המים, החשמל, הגז, המזון, המלט שממנו הם מקימים את המנהרות, וכל החומרים האחרים – להקים אי במרחק מהחוף, למתוח גשר כ-5 ק"מ, האי הזה, הים, יהיו באחריות ביטחונית ישראלית. הסגר הימי יימשך, הבידוק בנמל יהיה באחריות ישראלית. יהיה כוח שיטור בינלאומי על האי, לא כדי להגן מול החמאס, ועל הגשר עצמו. יהיו כאן 3 מערכות בידוק במקום מערכת אחת היום בכרם שלום, שהיא גם דולפת. אבל אנחנו גם נרויח. אנחנו נראה לעולם שאין לנו עניין לשלוט בערבים של עזה, שאין לנו עניין לכלוא אותם. כל מה שאנחנו רוצים, זה ביטחון במצב הנוכחי. ואני רוצה להגיד לכם שאני דיברתי על הנושא הזה והתראיינתי על הנושא הזה בתקשורת זרה והתגובות היו מדהימות. מאות כלי תקשורת המובילים בעולם, פתאום בנושא ביטחוני מדיני ועוד על עזה, ישראל מקבלת תקשורת חיובית. כשאני אומר 'אין לנו עניין לשלוט בהם, אנחנו רוצים את הביטחון וזו ההצעה שאני מציע, בתנאי שהביטחון שלנו יובטח בדינו'. בדינו. ויש תמיכה רחבה. ולמה אני אומר את זה? כי כמו שאני אומר מה צריך לעשות בירושלים ובירושלים רבתי, כמו שאני אומר מה צריך גם ביטחוני וגם התיישבותית (ולא פירטתי את הכבישים העוקפים וכל מה שצריך לעשות לחזק ביהודה ובשומרון), וכמובן בנגב, בגליל, בת"א, בכל מקום. באותה מידה, אני אומר, במקום שאפשר לקבל החלטות, שהדרג המדיני יכול לקבל החלטות - הוא צריך לקבל החלטות. ואנחנו, דווקא הליכוד צריך להוביל את ההחלטות האלה. אגב, בתמיכה רחבה מאוד. כל המפלגות שאני מכיר, לפחות, הן תומכות בדבר הזה. יש כאן הסכמה לאומית רחבה שיש מצב אבסורדי בדרום. אנחנו צריכים להתרכז בביטחון, במניעה, בהרתעה, בתגובה אם צריך, אנחנו לא צריכים להיות אחראים על משבר הומניטרי, על האוכלוסיה שם ועל כל דבר אחר שהולך ומתפתח יותר ויותר. וזה מה שאני אומר, זאת צריכה להיות היוזמה הישראלית, לסיכום ידדי זאב. היוזמה הישראלית היא לעשות את מה שצריך, לא לעשות את מה שאסור. בשום פנים, למשל, היוזמה שהייתה לאחרונה להעביר שטחי C לרשות

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

הפלסטינית שיבנו שם בניה לפלסטינים, זה דבר שהוא פשוט וויתור חד-צדדי שיותר גרוע מהנסיגה אפילו מעזה וממקום אחר. אתה מעביר שטח למישהו שיבנה עליו, הוא כבר לא שלך. אני לא אומר, אם יש פלסטינים שגרים בשטחי C אז אפשר לנהל את החיים שלהם. אבל לא לתת לרשות הפלסטינית שטחים – איך קוראים לזה? 'פוליגמטיים' – כל דבר יש לו שם יפה, אגב. הפוליגמים האלה, אתה בעצם הולך לסגת מאיזורי C שבהסכם חתום הם בשליטה אזרחית וביטחונית ישראלית. והם כמעט ריקים מתושבים פלסטינים, ושם ההתיישבות היהודית והדרכים והכל נמצא. לעשות את מה שצריך, להימנע מלעשות את מה שלא צריך, ולא צריך להתרגש מהלחצים בעולם. צריך להסביר, אגב, לא צריך לשתוק, צריך להסביר, צריך להתריע, צריך לעשות את כל הפעולות הנדרשות ולפנות לכל המקומות ולציין ולהראות מי התוקפן וכל הדברים, ומול עזה אפשר לעשות מעשה שיהפוך את ישראל למובילה. גם תקבל נקודות זכות, גם המצב הביטחוני יהיה ברור יותר וגם תרד מעלינו אחריות שהיא אחרת תלך ותכביד וכל שנתיים-שלוש אנחנו נגיע לעימותים. עכשיו, יכול להיות שבכל מקרה יהיה עימות אבל אנחנו נעשה את העימות. אנחנו לא נאפשר למנהרות לחדור לשטח מדינת ישראל, אנחנו לא נהיה כל הזמן דרוכים מה עומד לקרות שם. אלה דברים שלא נאפשר. לא נאפשר לירות, לא נאפשר לפגוע באזרחים או בחיילים. אנחנו לא נאפשר. אבל אנחנו צריכים לקבל החלטה ברורה שתקבל גם תמיכה רחבה והיא תהיה נכונה והיא תראה שהליכוד והממשלה – וזה הרבה יותר חשוב – עושים את הדברים שצריכים ולא נשארים באיזה קפאון שאין לו היגיון ואין לו תכלית.

תגובות מהקהל (יחיאל):

למה לא בונים באריאל עד היום? דירה לא בונים באריאל.

ח"כ השר ישראל כץ:

יחיאל, א. וודאי ראש הלשכה יזמין אותך לדבר. דבר שני, אמרתי את עמדתני. כל המונח 'הקפאה'.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

יחיאל:

ממשלת הליכוד דה-פאקטו לא בונה באריאל. נקודה.

מר זאב אלקין:

יחיאל, בוא נדבר כל אחד בתורו. בסדר?

ח"כ השר ישראל כץ:

מאחר ואני בתחום שאני אחראי עליו, אמרתי שאין הקפאות, ואם אתה תקבל רשות דיבור אתה גם תגיד שאין הקפאות. אגב, לא רק ביהודה ושומרון, לא רק בירושלים אלא בכל מדינת ישראל עושים, בונים, מקימים, כדי לחזק כאן את המדינה. אגב, זה הנצחון שלנו בסוף, לא רק בבלימת הטרור, לא רק בחיזוק הביטחון, אלא בבניה ובעשיה כאן. הנצחון הוא בזה שאנחנו במצב הזה, עושים, מובילים, מחנכים ובונים את המדינה וזה מה שאנחנו עושים.

ובאשר לבניה, אותה הקפאה שהתחילה כאיזה פטנט ותכסיס, שכבר יצא מזמן מהקשרו. אני מציע לבטל את ההקפאה ולבנות לפי הצרכים. פעם אחת לבטל וזהו, לא אלף פעמים, ולעשות הכל כחוק ולבנות כחוק לפי הצרכים ולפי כל מה שצריך. ואם נעשה אכן את כל הדברים האלה, אז אנחנו לא נצטרך (אני סיימתי, רק הצעקה הצריכה אותי לעשות סיומת חדשה), אז אם אנחנו נעשה את כל הדברים האלה, את היוזמה הישראלית, בלאו הכי לא נצטרך להתעסק הרבה לא עם היוזמה הערבית ולא עם היוזמה הצרפתית ולא עם יוזמות שאנחנו לא יודעים מאיפה הם. תודה רבה לכם.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

מר זאב אלקין:

תודה רבה לשר ישראל כץ. אנחנו פותחים את הדיון.

אני עוד לא יודע להגיד לכם אם תהיה הצבעה, כי אנחנו כרגע סופרים ובודקים את החתימות, אני מצאתי כמה חתימות של אנשים שלפחות לפי הרישומים שלי הם לא חבריי הלשכה אז כמובן החזרתי אותם לחותמים, ותיכף אני אבצע את הספירה אם מה שנשאר מספק את ה-20% הנדרשים.

בכל מקרה אנחנו ממשיכים בדיון. אנחנו כדרכנו ניתן זכות דיבור ראשוניים לחבריי הכנסת. תודה רבה לשר ישראל כץ.

הראשונה חברת הכנסת נאוה בוקר, אחריה ח"כ מיקי זוהר ואח"כ חברת הכנסת ענת ברקו.

ח"כ נאוה בוקר:

ערב טוב לכולם,

הערה מהקהל:

בקצב הזה לא כולם ידברו.

ח"כ נאוה בוקר:

אני אשתדל לקצר.

מר זאב אלקין:

רק שניה נאוה, בעקבות ההערה, זכות הדיבור הרחבה יותר זה רק לדוברים הפותחים. מעכשיו כל דובר, ח"כ או לא, 3 דקות ואני אקפיד על זה.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

ח"כ נאוה בוקר:

ערב טוב לכולם, השר אלקין, חבריי, השר לשעבר אבי דיכטר, מיקי זוהר, בני בגין, ענת ברקו, אתם יודעים, כולם מדברים על יוזמות שלום אבל אנחנו במלחמה. מלחמה נגד הטרור ונגד ההסתה. אתמול נסעתי לניחום אבלים בקרית ארבע ובעותניאל ועמדתי בסיטואציה מאוד קשה, כי איך מנחמים אמא שהבת שלה, הילדה שלה נרצחה בכזאת אכזריות.

(אני אמתין. נורא קשה לדבר כך),

מר זאב אלקין:

חברים, אני מבקש, תכבדו את כל הדוברים. אנחנו נפרדים מהשר ישראל כץ, כולנו אוהבים אותו וגם מודים לו על כך שהוא לקח חלק בדיוני הלשכה, ואני מעודד את כל השרים וח"כ יותר ויותר ולקחת חלק, ואנחנו ממשיכים בדיון, אז בבקשה נאוה.

ח"כ נאוה בוקר:

אני שואלת, איך מנחמים הורים שהילדה שלהם נרצחה במיטתה באכזריות כל כך גדולה. איך מנחמים ילדה שאבא שלה נרצח בירי לעיניי האחים שלה ואמא שלה מאושפזת עם פגיעה מוחית. ואני אומרת לכם, שההסתה היא שגורמת לכך. כן, גם הסתה של מחבלת שמכהנת בכנסת ישראל ועומדת על הדוכן וקוראת לחיילי צה"ל 'רוצחים'. ולכן יחד עם חבריי בליכוד, במפלגה, אנחנו נלחמים נגד ההסתה, אם זה ע"י חוק הדגל שאותו אני נגשתי לאחרונה, שמחמיר את הענישה נגד מי ששורף או מבזה את דגל ישראל; חוק

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

ההשעיה; החוק לגירוש משפחות מחבלים, עליו דיבר השר כץ; כי אני חושבת שרק עם החמרת הענישה אנחנו נוכל למגר את הטרור הזה.

לצערי הרב, ככל שחולף הזמן אני מבינה שהמחבלים מבינים רק כוח. אני חושבת שהבניה ביהודה ושומרון לא צריכה להתבצע כתגובה לאירוע טרור זה או אחר, אלא כחלק שגרתית של פיתוח ובנייה, כמו בכל חלקי ארץ ישראל. כי כל היוזמות האלה, הן לא יוזמות שלום, הן יוזמות לחלוקת הארץ. כי שלום אנחנו צריכים לעשות תמורת שלום ולא תחת איומי טרור.

ודבר אחרון, אני אקצר, חזית לא פחות חשובה זו חזית ההסברה הבינלאומית. כן, גם אני משתדלת לתרום את חלקי בהסברה. בשבוע שעבר אני קיימתי סיור היסטורי לכ-20 שגרירים וקונסולים ממדינות אמריקה הלטינית. לקחתי אותם לעיר דוד והראינו להם את הקשר ההיסטורי של עם ישראל לארץ ישראל. אגב, הם מאוד התרגשו, מאוד התרשמו מהסיור ועכשיו הם כבר מחכים לסיור הבא שאני אערוך להם. אגב, הם ממש הודו לי על ההזמנה ואגב הסיור הזה בירושלים, ערכתי אותו בשיתוף עם ניר ברקת ועם אוריאל לין שאותם הבאתי במיוחד כדי שידברו על החשיבות של חיזוק הקשרים הכלכליים בין המדינות. חברים, זה חלק מהפתרון. ברגע שנצליח לחזק את היחסים שלנו עם מדינות העולם, כמו שרה"מ עושה ברגעים אלה באפריקה, אנחנו נוכל לדבר גם על הסדר איזורי שפוי, שלא כולל וויתורים הזויים או פתרונות חלקיים. ועד שנגיע ליום הזה, נצטרך כנראה להמתין ולהישמר מפני כל מיני יוזמות של כל מיני עמים, שלא מבינים עדיין עד כמה האיסלם הרדיקאלי לא פרטנר למו"מ. ואני מאוד מקווה שהמחיר שהם ישלמו עד שהם יבינו את זה, לא יהיה בחיי אדם. תודה רבה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לחברת הכנסת נאוה בוקר. בבקשה ח"כ מיקי זוהר.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

ח"כ מיקי זוהר:

שלום חברים. אני מודה לחברי השר זאב אלקין, יו"ר לשכת הליכוד, על כינוס חשוב שחשוב שישמעו דבריי התנועה על מוסדותיה. אני טורח מפעם לפעם להגיע ולכבד את מוסדות התנועה, אני חושב שזה דבר חשוב וראוי לכל תנועה חיה ובוועטת. חברי שנשאר לשולחן הנשיאות, ח"כ בנימין זאב בגין, אני באמת כל כך מעריך אותך ושמח שהגעת ולכבוד הוא לי.

המצב הנוכחי מאוד מאוד מדאיג. ישנה הסתה בצד הפלסטיני יחד עם ח"כ וחלק מח"כ מהרשימה המשותפת, היא הולכת וגוברת. ההסתה הזו גם גורמת לבודדים לצאת ולרצוח בנו. היא הסתה מתמשכת, ואני חושב שיש גם לאותם מרצחים סיבה מדוע הם יוצאים לרצוח.

כשאני שומע על היוזמות השונות ועל ההתבטאויות, לפחות האחרונה האמריקאית, בה נאמר שהבנייה על אדמות פלסטין היא פגיעה, ואני שואל את עצמי ואתכם חבריי, על איזה אדמות פלסטין הם מדברים? האדמה הזו כולה שייכת לנו, לעם היהודי, עוד מלפני יותר מ-3,500 שנה. הגענו ארצה ראשונים ונשאר פה לנצח, על אפס ועל חמתם של כל האנשים שחולקים על כך. אין מושג כזה 'אדמות פלסטין', יש מושג אחד: אדמות ארץ ישראל השלמה, שלנו, לנצח נצחים.

ואני אומר לכם למה הם עושים את זה ולמה הם אומרים את זה, ומי אשם במה שקרה. אנחנו אשמים והגיע הזמן שנחולל שינוי. עלינו לגדוע את התקווה המיותרת, להקמת מדינה פלסטינית כי היא לא תקום פה בעזרת השם. מדינה פלסטינית לא תקום בשטחי ארץ ישראל. נקודה. עלינו לעמוד מול הזירה הבינלאומית זקופי קומה, ולומר מבלי

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

לחשוש: הסכמי אוסלו בטלים ומבוטלים. אין להם זכות קיום. אלו הסכמים גרועים שאין גם דרך לממש אותם. אנחנו צריכים להחיל את הריבונות על כל שטחי ארץ ישראל, וכמובן ירושלים מאוחדת ושלמה ללא שום סייג. ולחברינו הפלסטינים נאמר, בקור רוח ובשלווה: או קיר ברזל שיכאב לכם מאוד, או חיים משותפים בשלום ובשלווה. תקבלו החלטה. בשתי האופציות אנחנו נשמח שתחליטו לבחור, נעדיף את דרך השלום ואת דרך השלווה.

יש בידי תוכנית מדינית סדורה וחברי, ח"כ בגין, היא ממש מושתת על דבריו של אביך. קוראים לה "הרעיון של מועצות מנהליות מוניציפאליות". הצגתי את זה להרבה אנשים, הרבה אנשים התלהבו. נבטיח לפלסטינים שגשוג ופריחה כלכלית כתושבי הארץ, לא נוכל להעניק להם אזרחות, ומנגד אנחנו נדרוש שהם לא יעסקו בטרור, כי אם הם יעסקו בטרור – הם יפסידו את האופציה הטובה שנתנו להם: לחיות פה בשגשוג ובפריחה, לצידנו.

אני סבור שצריכים לפעול כפי שאמר רה"מ: יתנו – יקבלו. לא יתנו – לא יקבלו. אם נפעל בגישה הזו, אני חושב שבסופו של דבר נוכל לחיות כאן בשלום. להקים פה מדינה פלסטינית זאת תהיה בכיה לדורות, שיכולה לסכן את העם היהודי בארצו. אני עומד על דעתי, אני לא משנה אותה ואני גם לא אשנה אחתה. כל עוד יש ביכולתי למנוע מהלך כזה של הקמת מדינה פלסטינית, אני אתייצב חוצץ ואמנע אותה. ואני סבור, שכולנו כבר היום מבינים שזה לא בר ביצוע. הדבר היחיד שהוא בר ביצוע, הם חיים משותפים בנחת ובשלווה.

אנחנו מציעים את זה לחברינו הפלסטינים, בשאיפה שירצו להיות חברינו. ואם לא, הם ישלמו וישלמו מחיר כבד, ברמה האישית, ברמה החברתית וברמה הכלכלית. הגיע הזמן ליישם את הרעיון הזה. תודה רבה על ההקשבה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה מיקי, אנחנו רואים שח"כ ממשיכים להגיע, אז בבקשה, אנחנו קודם עוברים את שולחן הנשיאות, את כל חברינו מהסיעה ועוד פעם, אני מאוד שמח שחבריי הסיעה לוקחים חלק. הערתם בדיון הקודם שלא היה מספיק, והפעם, נדמה לי, אין לנו על מה להתלונן. יש כבר תלונות הפוכות, שזה הפוך, אבל אני מעדיף את זה ככה. זה פורום דיון אמיתי, וח"כ לפי החוקה הם חברים של הלשכה לכל דבר ועניין.

אני אעדכן קודם כל, כי בטח יש כאלה ששואלים ומחכים לגבי ההצבעה. ספרתי את הפנייה, היו כמה טפסים שפסלתי, כי הוא לא חבריי לשכה, והיו גם כמה חתימות כפולות – שני טפסים מאותם אנשים – אבל עדיין גם כשמחסירים את זה, ישנם פה יותר מ-20% מחבריי לשכה שהגישו ולכן לפי החוקה, מחייבים לכבד את הבקשה של החברים.

קיבלתי שתי פניות, עדכנתי בהן את מגיש ההצעה - חברנו שבח שטרן, הוא כרגע צריך לתת לי תשובה.

- פניה אחת בשמו של רה"מ שנמצא כרגע בחו"ל ובקשה לא להצביע כשהוא בחו"ל, כי יכול להיות שגם הוא ירצה לדבר או לשכנע לפני הצבעה. הוא לא צריך חתימות, יש לו זכות להביא כל נושא לדיון בכל פורום מפלגתי להצבעה ולדיון. זו זכות שקנויה לו בחוקה;

• והפניה השניה שקיבלתי, מהיועץ המשפטי של הליכוד שהוא גם משמש כיועץ משפטי של הלשכה אגב, נדמה לי, הפורום האחרון ממוסדות התנועה שהוא משמש כיועץ משפטי שלהם. הוא מעיר על כך שעניין ההצבעה לא נכלל מראש בסדר היום, ולכן מקובל עליו שלפי החוקה מחוייבים לפי סעיף רלוונטי, תוך 30 יום לקיים את ההצבעה. אבל הוא חושב שזאת הדרך היחידה לפי מה שהוא כותב לי, להביא את זה על סדר היום, לכנס את הלשכה להצבעה על הצעת ההחלטה הזאת, ולאפשר את ההצבעה לכלל החברים כולל אלה שהיום לא נמצאים, כי לא ידעו שתהיה הצבעה ולא רק דיון. אני לא רוצה כרגע להכריע האם העמדה של היועץ המשפטי, היא העמדה היחידה או שניתן לחלוק עליה משפטית. אני העברתי

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

את הבקשה לשבת, כמי שהגיש את החתימות, והוא צריך להחזיר לי תשובה. אולי הוא גם ישוחח עם היועץ המשפטי. בינתיים האם המגישים מקבלים את הפניה הזאת, או שיבקשו ממני להכריע – אם אני אתבקש להכריע, אז נכריע.

אנחנו ממשיכים בדיון.

ח"כ אמיר אוחנה:

ערב טוב חברים, חברות, טוב לראות כאן את הגרעין האידיאולוגי של הליכוד, הלב הפועם של המפלגה וכבוד גדול בשבילי, להיות כאן איתכם היום.

אני רוצה לשתף אתכם בדברים שאמרתי הערב מעל דוכן הכנסת במליאה, והם נוגעים לדבר שהכי כואב לכולנו, אני חושב, בעת הזאת וזה המצב הביטחוני והטרור שמשתולל ברחובותינו בין אם זה בעותניאל, בקרית ארבע, בת"א, בירושלים ובכל מקום.

האם אנחנו כמדינה, עושים כל מה שאנחנו יכולים כדי להגן על אזרחינו, כדי לספק לאזרחינו את ההגנה שהם ראויים לה. אין לאף מדינה זכות קיום, אם היא לא יודעת לספק ביטחון. זה העיקרון הבסיסי שמחייב כל מדינה – אגב, לא רק דמוקרטיה. כל מדינה מחוייבת לספק ביטחון לאזרחיה, זה הדבר הראשון. קודם כל. אח"כ משפט, רווחה, חינוך, כל השאר. קודם כל ביטחון.

ואני חושב שיותר מדי אזרחים חשים שאנחנו לא עושים את כל מה שאפשר, בשביל לספק להם את הביטחון הזה, הדבר הבסיסי שהם כל כך ראויים לו.

כן, המערכת – וצריך להגיד את זה ביושר – אני אומר את זה גם כמו ששירת במערכת שנים רבות. למי שלא יודע, 12 שנים מחיי הוקדשו לצה"ל ולשירות הביטחון הכללי. המערכת עושה, והמערכת עושה הרבה. למעלה מ-90% מהפיגועים שמנסים להוציא נגד

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

אזרחי ישראל, המערכת מצליחה לסכל. את זה חשוב לדעת. גם השב"כ, גם צה"ל. אבל כל פיגוע שיוצא, כמובן כל אדם זה עולם ומלואו, ולכן אנחנו שואלים את עצמנו מה עוד אפשר לעשות? ואני אגיד לכם מה דעתי הצנועה, אני אומר 'צנועה' ואני אדגיש לכם גם למה. מכיוון שאנחנו כולנו יכולים לדבר – אגב, לדבר דברים נכונים ולהגיד רעיונות טובים, אבל מי שנושא על כתפיו את האחריות, זה קודם כל רה"מ והוא מגיע לנחם את משפחות האבלים לא כמונו, כמנחמים וכמבקרים, אלא הוא מגיע כמי שעל כתפיו רובצת האחריות.

ולכן, אני קודם כל רוצה להגיד את הדברים הללו, אנחנו צריכים לבוא ממקום צנוע. אבל כן יש 3 צעדים אני קורא לזה, תוכנית שלושת השלבים שאפשר לעשות באופן מיידי וצריך לעשות באופן מיידי, כדי להשיב את הביטחון לאזרחינו.

האם זה ימגר את הטרור? אני כבר אומר: כנראה שלא. אבל האם זה יקטין אותו ברמה משמעותית? התשובה היא כן. הצעד הראשון: חיסול המסיתים. חיסול המסיתים. מסתובבים בשטחי הרשות הפלסטינית אותם נוקרים שיורים, שדופקים על ראשי הכדורים, כדורים יש הרבה מחסנית. אלה אותם צעירים שיוצאים - אתם יודעים, צעיר בן 17 שנכנס דרך חלון לבית-

מר זאב אלקין:

יש לך 3 דקות.

ח"כ אמיר אוחנה:

3 דקות מעכשיו?

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

מר זאב אלקין:

לא, מהתחלה.

ח"כ אמיר אוחנה:

סליחה, לא ידעתי שזה 3 דקות, אז אני אקצר. סליחה.

אז אני אומר בקצרה: א. חיסול המסיתים, שזה דבר שהיינו צריכים לעשות אותו מזמן אבל טוב לעשות אותו עכשיו מאשר לא לעשות אותו בכלל.

דבר שני, בית שיצא ממנו מחבל, לא צריך לראות אור יום. לא שבועות ולא חודשים ולא התדיינויות. בית ממנו יצא מחבל, צריך להיהרס בשעה שאנחנו מביאים את מתינו למנוחת עולמים. הבית צריך להיהרס.

והדבר השלישי, הורסים לרוצחים – בונים לקורבנות. בכל מקום שבו אירע פיגוע – אגב, אני אומר את זה כל השנה: אנחנו צריכים לבנות. ההתיישבות לא רק שהיא לא הבעיה, היא הפתרון, היא הדרך להוציא מליבותיהם של אוייבינו את התקווה שאנחנו נסתלק מכאן, שאנחנו ינעוץ. אבל אם זה נכון כל השנה, זה נכון בבחינת קל וחומר אחרי פיגוע. אנחנו צריכים לגרום להם להבין שיש מחיר שאותו הם לא יוכלו לשאת. כרגע המחיר שאנחנו גובים מהם, זה מחיר שהם יכולים לשאת, הם מוכנים לשאת, ואני מבטיח לכם שיש מחיר כזה שהם יגידו 'די', הם יגידו 'עד כאן'. האחריות שמוטלת עלינו כממשלה, כקואליציה, כמפלגה, זה למצוא את אותו מחיר ולגבות אותו. תודה לכם.

מר זאב אלקין:

תודה רבה. אנחנו ממשיכים בדיון, בבקשה הדובר הראשון מוטי אוחנה.

מוטי אוחנה:

ערב טוב לכולם, ערב טוב בני, מיקי, ח"כ אוחנה (גם אני אוחנה), זאב. אני אקצר אפילו מהשלוש דקות. אני רוצה להגיד כמה דברים קצרים. לכאורה, אני חושב שהייתי פה במקום שהוא לא קשור לגמרי לתנועת הליכוד. באים חבריי כנסת שלנו, מכובדים, וכולם מדברים על שאסור להקים מדינה פלסטינית, שאי אפשר להקים מדינה פלסטינית, ואני חושב שכאילו אנחנו נמצאים פה באיזושהי מפלגה דו רעיונית. מצד אחד חבריי כנסת שלנו מסבירים לנו את כל מה שאפשר, מצד שני בא רה"מ ואומר בנאום בר-אילן: אני רוצה מדינה פלסטינית בתנאים שלי, כמובן, ומן הסתם המדינה הפלסטינית לא תהיה על הירח, היא תהיה בשטחי יהודה ושומרון. אז צריך לקבל, אני חושב, הגוף הזה הגיע הזמן שיקבל החלטה. אנשים מתחלקים לשניים, חלק אומרים לי 'תראה, רה"מ אין לו ברירה, הוא חייב להגיד שצריך להקים מדינה פלסטינית'; חלק אומרים לי 'אה, עזוב, הוא עובד על כולם'. אני לא מאמין לא לזה ולא לזה. אם ראש ממשלת ישראל עומד באו"ם ואומר: 'אני בעד מדינה פלסטינית' ואם הוא עומד בכנסת ומנמק בנימוקים רציניים לגבי בקעת הירדן, לכל מקום ומקום – אם אני לא טועה, הנאום שלו היה ב-2011 או 2010 - שזה היה נימוק בנוי לתלפיות, באיזה תנאים הוא מוכן להקים מדינה פלסטינית.

אז אני כבר לא מדבר על חוקת הליכוד, כי זה לא בדיוק הדבר שכולם מקפידים עליו – למרות שזה קיים. אבל אני מדבר פה, בינינו, מדברים פה ומתעלמים לגמרי ממה שראש התנועה אומר. עכשיו, אם רה"מ לא רלוונטי לעניין, אז בוא נגיד פה כולם: רה"מ לא רלוונטי לעניין. ח"כ בגין נוהג לומר (שמעתי אותו, אני חושב, ברדיו פעם או במקום כזה): זו דעתו האישית של רה"מ. אז זו דעתו. זה לא בא לממשלה, זה לא בא לתנועה, אז זו

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

דעתו האישית. אני לא יכול לקבל את זה. ואם זו דעתו האישית, אז בואו נחליט פה בלשכת הליכוד, שאכן זו תישאר דעתו האישית, ונביא להצבעה שגם אם רה"מ מדבר או לא מדבר, תנועת הליכוד מתנגדת ולא תסכים להקמת מדינה פלסטינית בשטחי יהודה ושומרון. תודה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה למוטי, אני רק אזכיר לכם דברים בהקשר הזה, רק להבהיר מוטי, יש עמדה מאוד מאוד ברורה של חוקת הליכוד. לשכת הליכוד לא יכולה לקבל שום החלטה שמנוגדת לעמדה מפורשת של המרכז. וכידוע, קיימת החלטת מרכז מ-2001, אף אחד לא ביטל אותה – מי שרוצה לבטל אותה, מוזמן לפנות למרכז הליכוד ולנסות לבטל אותה – כל עוד שהיא לא בוטלה, היא מחייבת גם את לשכת הליכוד: שלא תקום מדינה פלסטינית ממערב לירדן. זאת החלטה שבזמנו בנימין נתניהו הוביל אותה ב-2001, היא הוצבעה, היא החלטה רשמית של מרכז הליכוד וגם אם רצינו פה בלשכת הליכוד להצביע הפוך והיה פה רוב 90%, אנחנו לפי החוקה לא יכולים לעשות זאת. אז כדאי לדעת את זה. זאת כרגע החלטה והיא בתוקף. מי שרוצה לשנות אותה, יתכבד לפנות למרכז הליכוד ולבקש את אישורו.

הדובר הבא זה דוד שאין, יו"ר צעירי הליכוד. בבקשה.

תגובה מהקהל:

בקיצור, היו"ר של כולנו.

דוד שאין:

ערב טוב. בגלל שהזמן קצר ואני גם צעיר, אני אוהב כדורגל, אני רוצה ללכת לראות כמה שיותר מהמשחק – בגלל שאני צעיר, אני ארשה לעצמי להיות קצת יותר חצוף ולהגיד את הדברים, איך אמר פעם רה"מ? let's talk דוגרי.

אם אני מתייחס לסעיף הראשון שלשמו התכנסנו, היוזמה הצרפתית, אז צריך להגיד בבירור: היוזמה הצרפתית זה פרס לטרור. ומי שתומך בזה, בסופו של דבר עוזר לטרור שפוגע בנו ברחובות, הלחץ לא צריך להיות על ישראל אלא הוא צריך להיות על הפלסטינים, ואולי יש כאלה באירופה שחושבים, שעל-ידי זה שהם יקדמו וועידה בפריז ויעשו כותרות בעיתונים של אירופה, הם יצליחו איכשהו לפתור את הבעיה שלהם עם דאעש. אבל אנחנו כבר לימוד ניסיון עם טרור ואנחנו יודעים שמול טרור שום דבר ושום יוזמה מדינית לא תעזור, אלא רק כוח ורק קיר ברזל. אז בואו נהיה יותר פשוטים, ונגיד את זה בצורה ברורה: וועידת מדריד לא תחזור על עצמה בפריז, תהליך אוסלו לא יחזור על עצמו בפריז ומדינה פלסטינית לא תקום כאן. כי כמו שאמרו לפני, הקמת מדינה פלסטינית זו סכנת מוות וכיליון, ואנחנו לא ניתן לזה יד.

בסעיף השני שלשמו התכנסנו, סעיף השוטף, אני רוצה להגיד עוד מילה בנושא אמונה. בעוד מספר חודשים, בסוף השנה האזרחית, יש סכנה להרס ופינוי של יישוב בארץ ישראל. 40 משפחות. אבל זה לא רק ה-40 משפחות האלה, כי זה עוד 2,000 ברחבי יהודה ושומרון, שנמצאים באותו סטטוס והרס של אותם 40 בתים זה פתח להרס של 2,000 בתים של משפחות שגרות ביהודה ושומרון.

אנחנו, בצעירי הליכוד, החלטנו להקים איזשהו צוות עבודה בנושא הזה, כדי לנסות ולפעול ולחזק את מי שצריך לחזק, בראשם רה"מ, ואנחנו יודעים שרה"מ פועל כדי להסדיר את הישוב באמונה ואנחנו ניתן את התמיכה שצריך, ברמה הפוליטית. אנחנו מתכוונים לבקר ב-19.7 באמונה, אני קורא לכל מי שפה גם, לחבריי הלשכה, להצטרף אלינו וגם לחבריי

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

הכנסת שיושבים פה. אני חושב שזה חשוב שהליכוד יגיד את האמירה שלו בצורה ברורה, שאנחנו רוצים לחזק את ההתיישבות ביהודה ושומרון, ובפרט באמונה. ובמהלך הערב התחלנו להחתים חבריי מרכז לכינוס מהיר ודחוף בנושא הזה, כדי למצוא את הפתרון ההולם ולקדם אותו ביחד, כולנו, בליכוד. אז תודה רבה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה. שבח פה והוא רצה להודיע משהו. היה פה איזשהו שיח בעניין של ההצבעה. בבקשה.

מר שבח שטרן:

יש לי שני דברים.

מר זאב אלקין:

באותה הזדמנות, אמנם אתה מקבל קידום בתור, אבל אם כבר עלית אז גם תודיע ואז תדבר.

מר שבח שטרן:

תודה רבה לכל אלה שחתמו ובאמת אפשרו את זה שתתקיים הצבעה על הצעת ההחלטה שהיא קצת ארוכה אבל בעיניי היא מאוד מאוד חשובה.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

כפי שאמר פה יו"ר הלשכה – הוא גם אמר לי את זה מקודם, בשקט – הייתה פניה מלשכת רה"מ, לאור המצב שהוא נמצא בחו"ל וביקש או שהיה מצפה שהחלטה כזאת לא תתקבל כאשר הוא לא נמצא פה ואולי הוא גם ירצה להשתתף בישיבה הזאת. כמו כן, היועץ המשפטי שאמנם אני לא מקבל במלואה את חוות דעתו, אבל הוא למיטב הבנתי הודיע שתוך 30 יום החוקה מחייבת לאור ההגשה של 20% של החתימות, החוקה מחייבת לקיים הצבעה על מה שביקשו 20% מהחברים, אז בהתייחס לשני העניינים האלה, אני מוכן להתחשב בעניין הזה, ואני מניח שגם חותמי הבקשה כולם מסכימים להיענות לפניה הזאת, ואנחנו מצפים שאכן תוך 30 מיום תתכנס הלשכה, תצביע על הצעת ההחלטה שהגשנו אותה. זה דבר ראשון.

הערות מהקהל:

הדבר הכי חשוב, שפחות מ-20 איש נוכחים פה.

מר שבח שטרן:

ראיתי בהצבעות בכנסת גם 3 נגד 2 שהכריעו על הצבעות חשובות.

מר זאב אלקין:

חברים, קודם כל אני מודה לשבח שפטר אותי מהכרעה לא פשוטה והוויכוח האפשרי עם היועץ המשפטי לליכוד, אני חושב שזה גם מכובד לכבד את הבקשה של רה"מ לא להצביע כשהוא לא בארץ ולכן אני מברך את שבח על כך שהוא קיבל את הפניה ולא נזקקנו כאן להכריע בוויכוח הזה. מגיע לו מחיאות כפיים.

לגבי השאלה של הפורום הלגיטימי להצבעה, אני רק אחדד את זה למי שנמצא (תעבירו גם למי שלא נמצא). חוקת הליכוד מאוד מאוד ברורה בעניין הזה. כדי שישבת הלשכה תהיה חוקית, מספיק 20% מחבריי הלשכה נוכחים בתחילת הישיבה – הם לא חייבים להישאר לסוף, לקראת ההצבעה. גם אם נמצאים בתחילת הישיבה פחות מ-20%, לפי החוקה ניתן להתחיל בדיון וההצבעה תוכל להתקיים רק בהפרש של לפחות שעה מהרגע שהישיבה התחילה. לכן, אפשר לקיים הצבעה על כל נושא שהוא על סדר יום של ההצבעה, גם עם שני חברים (כמו שלפעמים זה קורה במליאת הכנסת). אין פה מגבלות. המקום היחיד שנדרשת נוכחות, זה בדרישה להצבעה חשאית. אם יש דרישה להצבעה חשאית – אגב, בנושא הזה עדיין לא הוגשה שום בקשה להצבעה חשאית – אם יש דרישה להצבעה חשאית, צריך שיהיה 10% מכלל חבריי הגוף, וכולם נוכחים באולם בזמן הגשת הבקשה. בשאר העניינים, בהגשה של 20% בהצבעה, לא נדרשת נוכחות. חברים יכולים לחתום על הבקשה ולא לבוא להצבעה או כן לבוא להצבעה, זה עניינם האישי. החוקה מאוד מאוד ברורה בעניין הזה. וכאמור, כפי שאמר שבת, אנחנו ננהג לפי הכלל: לפי החוקה, תוך 30 יום חייבים להביא את זה להצבעה בלשכה, ואכן כך נעשה. מקווה שלא יהיו ניסיונות לעיכובים משום צד. נמצאים כאן גם אנשי מנהלת, אז אני כבר מודיע לכם שתתחילו להיערך לכינוס הלשכה באיזשהו תאריך שתתאמו מולי, לא יאוחר מ-30 יום מהיום. תודה רבה.

ועכשיו אנחנו ממשיכים בדיון, שבח בבקשה.

מר שבח שטרן:

תודה. חבריי לשכה יקרים, חבריי כנסת שנוכחים כאן וגם אלה שהולכים עכשיו וגם אלה שהיו וגם כבי' יו"ר הלשכה, השר זאב אלקין.

לנו, העם היהודי, יש רק ארץ אחת ומדינה אחת - ארץ ישראל. לעם הערבי יש מדינות רבות. הארץ הזאת נתנה לנו ע"י הקב"ה ובה עוצבה לפנינו דמותנו כעם.

בהיסטוריה החדשה, בהסדרים של אחרי מלחמת העולם הראשונה, הכירו אומות העולם בזכותנו על הארץ הזאת, והסכימו על שני עברי הירדן כארצו של העם היהודי. תהפוכות מדיניות הביאו בפעם הראשונה לחלוקת הארץ בין העם היהודי לבין הממלכה ההאשמית, ובכך הוקמה ירדן. עוד חלוקה נכפתה עלינו על-ידי האומות המאוחדות, ב-29 בנובמבר '47 והמוסדות של המדינה היהודית שבדרך, הסכימו לה כאומה שוחרת שלום. הערבים לא הסכימו ופתחו עלינו במלחמת השמדה בתש"ח. המדינה קמה ועצבה את גבולותיה הכואבים בקווי שביתת הנשק, אבל הערבים לא הסתפקו בזה. הם רצו לזרוק אותנו לים. ירדן, שכבשה את שטחי יהודה ושומרון, ראה זה פלא, לא הקימה שם במשך 19 שנות שלטונה, מדינה לפלסטינים. את המדינה הפלסטינית הם רצו להקים על חורבותינו, ביפו, בעכו, בחיפה ובירושלים המערבית.

יש לי באלבום הבולים סדרת בולים ירדנית משנת 1964, מלפני מלחמת ששת הימים כמובן. הבול הונפק לקראת וועידת מדינות ערב. הדפסתי עבורכם צילום מוגדל של אחד הבולים, כן. בול מלפני הכיבוש, משנת '64, הנה הוא לפניכם, בבקשה -

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

ומה אנחנו רואים? אנחנו רואים מצד שמאל יש את המלך הצעיר חוסיין ובמרכז יש לנו הפתעה, אנחנו רואים מפה שמתארת את החזון הערבי, התוכנית הערבית של "מדינה אחת לעם אחד". שתי גדות לירדן, זו שלנו זו גם כן".

כן. בשנת 1964! בול ירדני לקראת וועידה של מדינות ערב. 3 שנים לפני שאנחנו כבשנו לכאורה את פלסטין ההיסטורית והתחלנו לדכא את העם המומצא הזה. אז למדינות ערב הייתה תוכנית אחרת, תוכנית להמשיך את דרכו של המופתי חאגי-אמין אל חוסייני, חברו של אדולף היטלר. התוכנית הערבית הייתה תוכנית להשמדתה של מדינת ישראל והמשך החיסול של העם היהודי. כפי שאתם רואים, בבול הזה אין פה ישראל. אבל הפתעה נוספת, גם אין פה פלסטין. אפילו לא בבוידם, אפילו לא מאחורי העץ. יש רק הממלכה ההאשמית של ירדן, מדינה אחת לעם אחד.

ביצוע התוכנית הערבית נועד ל-1967, עת התאחדו מצרים בראשון הרודן ג'מל עבדול נאצר, סוריה, ירדן ועיראק – לקום ולהשמידנו.

אני זוכר עצמי כנער צעיר, שנתיים לפני גיוס לצה"ל, באייר תשכ"ז, חופר שוחות ליד הדירה הלא ממוגנת שלנו בבני ברק, לא החרדית – החרדה. הייתה אז חרדה עצומה לגורלה של שארית הפליטה. אני זוכר את הדאגה הגדולה של אבי, שאיבד אישה ו-4 ילדים בשואה, לגורל משפחתו השניה. "בית שני" הוא כינה אותי ואת אחיי. הוא חרד חס וחלילה מחורבן הבית השני. אני זוכר את אמי, גם היא 'בוגרת' שואה, כשדמעות זולגות מעיניה כששני אחיי הבוגרים גויסו למילואים.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

אני זוכר גם את הנס הפלאי שעשה הקב"ה בהצלה מרהיבה בכ"ו באייר, אחרי שהשמדנו את חיילות האוויר של סוריה ומצרים, וכמובן את כיבוש ירושלים ורמת הגולן והסרת האיום המתמיד על הצפון.

התוכנית הערבית של '67, נכשלה ברחמי הרבים. אז עכשיו רוקמים לנו מזימה חשובה להשמידנו. התוכנית הסעודית - או כפי שמכונה, איך לא? שוב - התוכנית הערבית.

בינתיים התנחלנו ב"ה בארץ ישראל, חיזקנו את ירושלים, בנינו יישובים רבים ופורחים במרחבי ארצנו והוספנו בהם ילדים, נכדים ונינים. באנו כדי להישאר ולהיאחז בהם לעולם. אבל התוכניות ממשיכות, אותה 'גברת בשינוי אדרת'. רק תסכימו לאפשר הקמת מדינה פלסטינית בגבולות '67; רק תואילו לאפשר לנו הגירה של מיליוני ערבים בודדים, למדינה של העם המומצא. רק תיאותרו לפנות 800,000 מאל קודס ומההתנחלויות. רק כמה דברים קטנים, ונסכים לפתוח לכם את אוצרנו הטוב: שגרירויות וחומוס.

אז רבותיי היקרים, לשכת הליכוד צריכה לומר לנבחריה: אנחנו דוחים תוכניות מסוכנות שכאלה, אפילו כבסיס לדיון. התוכניות האלה מנוגדות לרוח העם היהודי ומסכנות את ביטחוננו וקיומו הפיזי. התוכניות האלה, הם המשך תוכנית החיסול וההשמדה בלבוש אחר. בפיתויים ובמתק שפתיים. משלא הצליחו לבצע את זממם בשדות הקרב, רבים מהם עברו לזירות הטרור. עכשיו ממשיכים בדיפלומטיה, יש להם סבלנות. לא 40 שנה, לא 80 שנה, יותר. אבל אנחנו כבר הוכחנו לעצמנו ולעמנו, שגם לנו יש סבלנות, ויותר מהם. 2,000 שנים בגלות ועוד 100 שנה משיבת ציון. אנו עם שוחר שלום אבל איתן. עם שיודע להשיב מלחמה שעה ואינו מתפתה לרעל עטוף בדבר וצלופן. עם ישראל חי!! תודה רבה.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

מר זאב אלקין:

תודה רבה לשבח, הדובר הבא אוריאל כוכב, אחריו זאב בן-יוסף.

מר אוריאל כוכב:

תודה רבה וערב טוב לכולם, לכב' יו"ר הלשכה השר זאב אלקין, ברשות ח"כ אמיר אוחנה. אנחנו עכשיו התכנסנו פה ללשכה על אותה יוזמה שהיא לא טובה, לא משנה מאיפה זה מגיע. היא יוזמה שחלק מפירושה לפחות, כמו שהבנתי – מקווה שאני טועה – חלוקת הארץ וזו טעות קשה. היו יוזמות שונות ומשונות בעבר, אני מקווה שהמצב של היום, של שלמות הארץ זה מה שיישאר. מקווה מאוד. אבל יש דברים נוספים שהיו קורים בפועל. לפני שאני אזכיר אותם, אני רק עכשיו נזכרתי שעכשיו, לפני שהגענו לפה, היה פה את החבר'ה של האבות הגרושים – עדיין פה איתנו ואנחנו עדיין איתם – הלב שלנו איתם ואני מאוד מצטער על ההחלטה של אותו אחד שהוא פשוט הוריד את הצעת החוק שהייתה אמורה לעלות. אני מצטער על כך. עכשיו מה שקורה בימים האלה, אני חושב שאנחנו לא יכולים להתעלם מהחייל שלנו אליאור עזריה. אנחנו שומעים בתקשורת את החקירה ואני חושב שהחקירה צריכה להיות מחוץ לתקשורת, היא צריכה להתנהל בצורה הוגנת בתוך החדרים. אני חושב שהתקשורת עושה הרבה נזק ואנחנו לא יכולים להתעלם מהדברים ששמענו מהאבא של אלאור, דברים קשים.

והדבר האחרון שאני רציתי להזכיר, זה אותה החלטה לבנות 600 יחידות דיור בבית צפאפא ובגבעת המטוס, שזה פשוט עוצר את הרצף הטריטוריאלי בין השכונות השונות בירושלים, רמת רחל, לתלפיות וגילה. אני חושב שזו טעות קשה והדבר הגרוע מכל, שזה קורה בשבוע שאנחנו גם איבדנו את הלל יפה בקרית ארבע וגם את הפיגוע בעותניאל. אנחנו חייבים לעשות הכל בשביל שהדבר הגרוע הזה לא יהיה. תודה רבה.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

מר זאב אלקין:

תודה רבה לאוריאל.

בבקשה זאב בן-יוסף ואחריו איילה שטגמן.

מר זאב בן-יוסף:

שלום, שמי זאב בן-יוסף. אני נקרא זאב על שם זאב ז'בוטינסקי, קראו לי כך הוריי, לוחמי האצ"ל הביתרים. ואני חושב שנדמה לי שגם יו"ר הלשכה שלנו נקרא על שמו, בטח גם בנימין זאב בגין שישב פה, ואני רוצה לומר לכם, אני חונכתי מגיל אפס, כמו שאתם רואים, על ברכיו של הרעיון של הציונות מבית מדרשו של זאב ז'בוטינסקי ורציתי להעיר רק הערה אחת בנושא הזה: מפריע לי מאוד, כאשר גם אנשים שלנו בתוך הליכוד משתמשים במילה המופרכת הזאת, פלסטין או פלסטינאים, או רשות פלסטינית. אני מציע להשתמש בביטוי שהשתמש בו זאב ז'בוטינסקי: ערביי ארץ ישראל, ולא בשום צורה אחרת משום שמילה יכולה מאוד מאוד לקלקל גם.

הקיסר אדריאנוס בזמנו, כאשר הוא דיכא את מרד בר-כוכבא, הוא היה זה שהגה את השם הזה "פלסטינה", על שם הפלישתים שישבו בחלק מארץ ישראל, כדי לרמוז שבעצם חבל הארץ הזה, ארץ ישראל, שייך לפלישתים. ומאז, העולם ברובו משתמש בכינוי הזה, ולא במקרה. משום שהעולם כולו רוצה להשכיח את הקשר ואת הזיקה בין ארץ ישראל לבין היהודים ומובן שהאוייבים שלנו הערבים, משתמשים בזה בצורה הברורה ביותר. הבריטים כשמשלו פה, קראו לארץ "פלסטינה" ורק כמין פשרה היה כתוב בסוגרים "א"י" שזה ארץ ישראל. אפילו לא השם המלא, אלא א"י. "פלסטינה א"י" זה היה השם הרשמי של הארץ, של המדינה, עד שקמה מדינת היהודים. ולכן אסור לנו – ובמיוחד לא נבחרים

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

שלנו, אנשים שלנו בליכוד – להשתמש בשם המופרך הזה, שרק עוזר לתעמולה הערבית ושל האוייבים שלנו כדי לבטא את חוסר הזיקה שלנו לארץ. יש לנו את ארץ ישראל, הערבים שיושבים בתחומי ארץ ישראל, הם ערביי ארץ ישראל ולא בשום שם אחר. תודה רבה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לזאב, בבקשה הדוברת הבאה, איילה שטגמן ואחריה אתי אנגלסמן. בבקשה.

גב' איילה שטגמן:

ערב טוב. קודם כל אני רוצה לומר לכם שאני קצת ככה נסערת ולא נעים לי לדבר כשחצי האולם הוא עם כסאות. אז אני מציעה שפעם הבאה – זה דיון של חבריי הלשכה, שאמנם אני מכבדת מאוד את חבריי הכנסת והשרים וגם חבריי לשכה, אבל אני חשבת שאולי הם גם ישמעו את חבריי הלשכה, מה שלהם יש לומר, לעשות את זה אולי פעם חבר לשכה ופעם שר שמדבר, כדי שבאמת לא נישאר עם כסאות ריקים. זה לא כל כך נעים ולא מכבד את האירוע, את הדיון ואת כל היוזמה.

אז עכשיו אני רוצה לחדד. נאמרו כאן דברים שכמובן כולנו מסכימים ואני רוצה לחדד. היוזמה הסעודית זו יוזמה שרק אם ניסוג מהשטחים וניסוג מהגולן, מרצועת עזה, מיהודה ושומרון, תקום מדינה פלסטינית עצמאית, שבירתה מזרח ירושלים. אז, איך אומרים? כולם יהיו חברים שלנו וזו תהיה- איך אומרים? תהיה לנו תמורה של נרמול. כמובן שלאור המצב, שאנחנו רואים בכל ארצות ערב ועם מי שיש לנו עסק, אז 'מויחל טויבס' כמו שאומרים ב'עברית'. עכשיו, היוזמה הצרפתית, היא פשוט תגרום לפלסטינאים להתחמק

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

ממו"מ ישיר ללא תנאים, אז כמובן שעלינו בכלל להפסיק לדבר על כל הוועידות האלה. זה רק מקומם.

דבר נוסף, יש פה א-סימטריה. עם מי אנחנו מדברים לעשות שתי מדינות.

יש לי תואר במדעי המדינה ויחסים בינלאומיים, אז למדתי כל כך הרבה שיש לנו עסק עם ארגונים שהם לא מדינתיים וזה א-סימטריה ואין לנו עסק עם מישהו ששווה. האם שמעתם את המשפט שאומר "שניים אוחזים בטלית"!? נכון, אז שניים צריכים להיות שווים אבל הם לא שווים. אז צריך להחדיר להם לראש, שזו המדינה שלנו והמקום הטוב ביותר בשבילם, לחיות, זה במדינה שלנו לצידנו, אז זו צריכה להיות הטרמינולוגיה. עכשיו מה שצריך לעשות, כמובן לחזק את ההתיישבות. ולחימה בלתי מתפשרת בטרור. פשוט טיפול שורש בהסתה, בחינוך, במסגדים, במשפחות. פשוט טיפול שורש מעמיק. ולעזוב בכלל את הנושא של מדינה פלסטינאית וועדות. לטפל קודם כל בגרורה הזו, בסרטן הזה שיש לנו. כמובן גם לפנות לרשתות כמו לפייסבוק ורשתות אחרות, גרוש משפחות לפי דעתי, על חם, כשהברזל לוחט. ודבר נוסף, שזו דעתי, לא להחזיר גופות של המתאבדים, של הרוצחים האלה. כי כשצעירים רואים את ההילולות וזריקת הסוכריות שעושים לגיבורים שלהם, זה מאתגר אותם. זה מאתגר אותם וההתעסקות שלנו זה פשוט רק טיפול בשורש של הטרור. אני מודה לכם על ההקשבה ואני מקווה שאנחנו נוכל לעמוד בזה. תודה.

מר זאב אלקין:

תודה איילה.

בבקשה אתי אנגלסמן, הדובר הבא משה פולק.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

גב' אתי אנגלסמן:

תודה רבה. אני לא רוצה לחזור על דברים שנאמרו, אבל אני מקווה שכולנו הבנו פה שהאווירה היא כמובן נגד היוזמה הסעודית, הערבית, מה שלא יבוא. אנחנו צריכים להיות עם ישראל בארץ ישראל ולעסוק בשלנו.

כפתח לדבריי אני רוצה להביא ציטוט מראיון שנעשה עם ישראל קטורזה, הבדחן ישראל קטורזה, הסטנדאפיסט, יש לו 7 ילדים. ומה הוא אמר? הוא אמר: לך תדאג ל-7 דירות ל-7 ילדים. מאוד קשה. איך אני מכין את הילדים שלי לעניין הזה? אני מספר להם כל לילה לפני השינה, את הסיפור "דירה להשכיר". להשכיר, להשכיר להשכיר, שזה ייכנס להם לראש. לא לזכור, רק לשכור ולא לקנות כי לקנות אי אפשר. עכשיו, לפי הציונים של אחד הילדים שלי, אני רואה שגם לשכור יהיה לו קשה אז אני מקריא לו את "הבית של יעל", שידע שגם לגור בקרטון זו אופציה. ולמה אני אומרת את זה? אנחנו בליכוד מאוד מצטיירים כל הזמן על הנושא הביטחוני, מדיני, הטיפול בטרור, הטיפול נגד הפלסטינאים, נגד היוזמות. אנחנו צריכים גם כתנועה המרכזית במדינת ישראל, להתעסק בעניינים חברתיים. אז שתי ציפורים במכה אחת. איך נפתור את בעיית הדיור? לבנות, לבנות, לבנות, לקנות. איפה? ביהודה ושומרון, בירושלים וסביבותיה, באמונה, בחברון, בעותניאל, בגבעת המטוס, במקום 600 יחידות לבית צפאפא, לא לעשות הפסקת רצף טריטוריאלי אלא לעם ישראל, ליהודים במדינת ישראל, שם לבנות. ואז, זאת תהיה תשובה הולמת למניעת הטרור – כי זה גם יכאב להם מאוד – וגם פתרון חברתי מצויין לעם היושב בציון. כל טוב.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

מר זאב אלקין:

תודה רבה. אחרי אתי אמור לדבר משה פולק לדבר, בבקשה, ואחריו אפרים אבן ואחריו משה אבדו (אתה מוותר?). כולם רשומים.

מר משה פולק:

ערב טוב אדוני היו"ר ושארית הפליטה שנשארה באולם. לפני שאני מדבר, נראה לי מאוד לא מכובד א. שהשרים וחבריי הכנסת עזבו, ובוודאי ובוודאי שחבריי הלשכה עוזבים, אז אני לא יודע או שהם באים רק בשביל לשמוע את השרים ואת חבריי הכנסת, או שהם באים באמת בגלל הדיונים. אני מדבר לאלה שנשארו, ע"מ שיעבירו לאלה שנעלמו. אני בהחלט ממליץ לתשומת לב נשיאות הלשכה, לעמוד ולפרסם את הדברים האלה ולבקש השתתפות יותר עירנית.

שמענו כבר על הנושא שעמד על סדר היום, שמענו לא מעט. כולנו מצטרפים. אני רוצה להעלות נושא אחר לחלוטין. יש לנו בעיית הסניפים. רוב הסניפים בארץ לא פעילים.

מר זאב אלקין:

זה דיון במזכירות, חמישי הבא, זה לא פה. הלשכה לא מטפלת בפעילות הסניפים, זו המזכירות והיא מתכנסת על הנושא הזה ביום חמישי הבא.

מר משה פולק:

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

הצעה לסדר אני יכול? אני רואה את הדבר הזה כדבר כאוב מאוד, אני לא יודע אם הוא ניתן לפתרון ע"י שינוי החוקה כי היום החוקה אומרת שאם אין מעל 50% חבריי מועצת סניף, מהכמות שהקציבו לה, שצריכים להיות חברים, אין סניף. הוא לא יכול להתכנס, הוא לא יכול להחליט, הוא לא יכול שום דבר. אז אחד משנים, או להפחית את הכמות הזו של ה-50%, או בכלל, אני לא יודע מי קבע שבעיר קטנה צריך 41 חבריי מועצת סניף. אולי צריך להפחית את הכמות אבל אני בהחלט מבקש תשומת לב, אם זה במזכירות ולא חשוב איפה שהדיון יהיה, לפתור את הבעיה הזו, ע"מ שאפשר להפעיל את הסניפים. זה דבר בלתי רצוי שהסניפים סגורים ולא פעילים. אולי יש פה ושם 1, 2, 3 שבקשר עם המרכז, והשאר לא פעילים. תודה רבה לכם.

מר זאב אלקין:

תודה רבה. הדובר הבא, כפי שאמרתי, אפרים אבן ואחריו משה אבדו.

ד"ר אפרים אבן:

כב' יו"ר הלשכה, חברים יקרים, הדיון הראשון של הלשכה דן בענייני ירושלים,

מר זאב אלקין:

אם כוללים את ישיבת הפתיחה, זה השלישי.

ד"ר אפרים אבן:

אולי.

אני רוצה להביא כמה נתונים לגבי ירושלים, ואולי הם יאירו את המציאות לגבי אפשרות של הקמת מדינה פלסטינאית. בירושלים בשנת 1967, שנת מלחמת ששת הימים, היו 198,000 יהודים. כמעט לא היו ערבים. היו קצת בשכונת בית צפאפא, שכידוע חולקה בעקבות הסכם שביתת הנשק בין ישראל לבין ירדן. כדי שמסילת הברזל תוכל לעבור לת"א, חלק מבית צפאפא הייתה בתחום הישראלי, אבל אלפים בודדים, מאות אולי. ב-1967, נעשה מיד לאחר המלחמה, מפקד בשכונות מזרח יכולים. 198,000 היו והמפקד העלה שיש 63,800 ערבים בלבד. כלומר יחס של 1 ל-3. דצמבר 2015 – אין לי נתונים לגבי 2016 – יש בירושלים בסה"כ 256,800 יהודים. בשנת 2015 יש בירושלים 850,000 תושבים. עכשיו שימו לב, מהם 534,000 יהודים, ו-316,000 ערבים. היחס עכשיו הוא 1.68 ל-1. שימו לב, ממשלות ישראל לדורותיהם, הקימו שכונות חדשות במזרח העיר: נווה יעקוב, רמת אשכול, גבעת שפירא שידועה יותר בשם הגבעה הצרפתית וגילה וארמון הנציב שהשם הרשמי שלו זה מזרח תלפיות, ואפילו במערב העיר, אני מתכוון לגבעת משואה והרנוף ועוד. ובכל זאת מספר הערבים עלה והגיע ל-360,016 לעומת 63,000 שהיו בשנת 1967. כיצד נעשה הדבר הזה? הדבר הזה יכול להאיר על אפשרות של הקמת מדינה פלסטינאית. כיצד? ערבי בשכם או ערבי בחברון, נושא לאישה תושבת ירושלים ובא להתגורר בירושלים. נגד הדבר הזה, הממשלה איננה יכול לעשות דבר. וכך הולך וגדל מספר הערבים בירושלים והיחס בין היהודים והערבים הולך וקטן. אומרים לנו אנשים טובים, חלק מתוך רשעות, חלק מתוך כוונות טובות: בואו ניפרד מהערבים, אחרת תהיה כאן מדינה דו לאומית. ואני אומר להם – והם לא משיבים לי ואולי כאן מישהו ישיב לי - דווקא אם אנחנו נחלק את הארץ ונקים מדינה פלסטינאית, רק אז תוקם מדינה דו-לאומית, רק אז הערבים יחדרו למדינת ישראל וישתלטו עליה. כיצד? הרי מדינה פלסטינאית תוקם רק אם יהיה שלום בין יהודים וערבים. אם יהיה שלום, יבוא ערבי משכם, מחלק מהמדינה הפלסטינאית או מכל מקום אחר שהיא תוקם, יתחתן עם בת הגליל. והוא ירצה לעבור לגליל. מי ימנע ממנו את זה? האם ביהמ"ש העליון ימנע מהממשלה לא לאפשר לערבי הזה

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

לבוא לשם? בקלות רבה הם יהפכו לרוב. זאת אומרת, מי שחושב שאם נקים מדינה פלשתינאית וכך נביא לידי הקמת מדינה זו לאומית טועה. דווקא אם נקים מדינה פלסטינאית ויהיו יחסי שלום, לא נוכל למנוע את החיתוך הזה ולא נוכל למנוע השתלטות על עתיד מדינת ישראל.

אני רוצה להגיד, רבותיי, מנהיגים נבחרים בזריקת סיסמאות. ראש בית"ר וגם מנחם בגין, זרקו לשוק הציבורי המון המון סיסמאות (כתבתי על כך כבר בהזדמנות, אולי כדאי פעם להרחיב את הדיבור). אני מציע, אנחנו מתקרבים לשנת ה-50 למלחמת ששת הימים. אני מציע משימה 50 יישובים בשנת ה-50 לששת הימים. רבותיי, מזמן לא הקימונו יישובים, לא בגליל שאנחנו מפסידים את השליטה עליו, לא ביהודה ושומרון, לא בנגב, למה? חובתנו להמשיך במפעל ההתיישבות קודם כל בארץ ישראל, שעל כך אין מחלוקת. שנית, ביהודה ובשומרון.

ודבר אחרון: רבותיי, יש דבר שנקרא 'ירושה' ויש דבר שנקרא 'מורשה'. ירושה, אדם יורש ועושה בירושה שירד, כטוב בעיניו. מורשה, הוא איננו מקבל את זה כדי לעשות כטוב בעיניו, הוא מקבל את זה כדי להעביר לדור הבא כמות שהדבר. בתורה פעמיים המילה הזאת מופיעה, פעם לגבי ארץ ישראל "ונתתי להם מורשה" כתוב בספר שמות. ופעם לגבי התורה. אנחנו מקבלים גם את ארץ ישראל וגם את התורה, קיבלנו מהורינו שקיבלו מהוריהם ומעבירים לבנינו. אסור לתת לערבים להקים בארץ ישראל מדינה. אין לנו סמכות לכך. תודה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לד"ר אפרים אבן, משה עבדו כאן? - הוא עזב. הרווי מימון - עזב.

אילנה ברמי, בבקשה.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

גב' אילנה ברמי:

ערב טוב לכל החברים והחברות, תודה לאלקין ולצוות הנפלא שלו מירב, מוטי, רוני ומוריה. אני קודם כל רוצה לחזק את הדברים שאמר אוריאל לגבי החייל. הלינצ' שעושים לו. האדם היחידי שאני רואה, החי"כ שלנו הצעיר שהוא הולך ומבקר אותו ומזמין אותנו להפגנות, זה אורן חזן ואני מאור מחזקת אותו על הדברים האלה. כי זה חייל. אנחנו שולחים את הילדים שלנו ואת הנכדים שלנו לשרת ולשמור. הם לא הורגים אזרחים אלא הורגים מחבלים. הוא הציל אנשים שם.

ב. זו פעם שלישית שאני חוזרת על הדברים - אתם מדברים על יהודה ושומרון, אתם יודעים מה הולך בנגב? בדרום? - הבנים שלי גרים בגבעות בר, ליד להבים. מימין יש טרבין, משמאל זה רהט. זוגות צעירים קנו שטחים שם והערבים חוסמים אותם. באים מקימים אוהל, מקימים דיר של כל מיני בעלי חיים, והחליטו שלא שורפים אותם. בעלי חיים, תאונות כל יום. ביקשתי מישראל כץ עשרות פעמים לעשות איזה מחלף, איזה מחסום לעזור, וזה לא הולך עד היום. 5 שנים אנחנו רודפים אחרי הנושא זה. הערבים שם, הבדוואים, לא נותנים להם להתקדם. מגיעים לגדר, פורצים, היו דקירות, הייתה אלימות, היו גניבות, תאונות עם בעלי חיים וגם הם בעצמם דורסים. נכנסים בגדר בכוונה. זה דברים חשובים. ואני מחזקת גם את יהודה ושומרון, ארץ ישראל השלמה. בלי פלסטין, המילה הזאת לא צריכה להיות קיימת. זה פליטים וזה ערבים שפלשו לנו במדינה. ואני מקווה שזה ילך. תודה רבה לך.

מר זאב אלקין:

תודה רבה לאילנה שמגיעה אלינו בעקביות מאילת הרחוקה ובאמת כל הכבודה על ההשקעה. ואנחנו מאוד מאוד מעריכים את זה. וכמובן הרבה בריאות.

בבקשה אחרי אילנה, מישל ביטון ואחריו יפת צדקה.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

מר מישל ביטון:

מדברים על היוזמה הצרפתית והערבית, אני רוצה להגיד לכם, דיבר כאן ח"כ אבי דיכטר, אני ממש נהניתי. דיבר במקצועיות והוא צריך ואמור להיות שר ההסברה. אני לדעתי אין הסברה אצלנו. לכן היוזמה הצרפתית והערבית אנחנו נזמן אותם לכאן, כמו שאמר אבי דיכטר, שיראו מה- point of view שלהם, מהכיוון שלנו אבל, לא מהכיוון שלהם, שיראו את המצב איך אנחנו חיים עם הערבים, איך החיים טובים, וחוף מזה אומרים שלא כל המוסלמים הם טרוריסטים. נכון, אבל כל הטרוריסטים הם מוסלמים. מה לעשות. לכן אני לא רוצה להכביד על כל החברים כאן, באמת, נשאתם ושמעתם. אני רק רוצה להגיד דבר קטן, באמת, דבר תורה קטן, חשוב, קודם עשיתי ליצנות, אז שלא יחשוב שאנחנו ליצנים, אז אני אתן לו חידוש. אומרים: כבד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימך. אבל לא ימך שלך. מה המשפט הזה אומר? כבד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימך. כשאתה מכבד את ההורים שלך, אתה מביא אותם אליך בשבת, כולם סועדים ביחד בשבת, נהנים כולם ביחד, כולם יושבים ומסובים, כמו שנקרא. הבן לפני בר מצווה, מה עושה האבא? האבא מתחיל להיכנס לאקסטזה ומלמד את הילד פרשת השבוע ומה אתה עושה? אתה מחייה את אבא. אומרים מעשה אבות סימן לבנים. כשהילדים שלך יראו איך שאתה עושה להורים, ככה הילדים שלך יעשו לך. תודה רבה לכם.

מר זאב אלקין:

יחיאל חזן, בבקשה.

מר יחיאל חזן:

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

אדוני השר, יו"ר הלשכה, חברי חברי הליכוד, לצערי הרב נער הייתי וגם זקנתי. אני זוכר את עצמי כבר לפני 15 שנה בישיבות של הלשכה עם עוזי לנדאו, כאשר הוא היה יו"ר הלשכה. אותם דיבורים, אותן שיחות, אותה התלהבות וגם אותם אנשים שנמצאים. חברים, הליכוד כבר לא יכול לבוא לאף אחד בטענה בעניין של ארץ ישראל. אנחנו תמיד חזרנו לשלטון בגלל הסיסמה של השמירה על ארץ ישראל. אבל את האמת אני כבר יודע, אם מדברים על הגושים, והקב"ה הציל אותנו מהממשלה הקודמת של אהוד ברק ואחריה מהממשלה של אולמרט, הם דיברו על הגושים אבל בפועל הם החזירו עד הגרר האחרון במו"מ עם הפלסטינאים. מה שלא יחזיר ומה שלא יקים את המדינה הפלסטינאית זה בנייה באריאל, במעלה אדומים, בבית אריה, בכל יישוב ויישוב. ומי שלא בונה, זה הליכוד. הליכוד משקר לנו, הליכוד עובד עלינו. ולכן אדוני השר זאב אלקין, אני רוצה להזכיר לך, אתה באת לשבת אצלנו באריאל, אתה באת לשבת אצלנו באריאל, אצל המתפנים, אתה יודע, מגוש קטיף. התארכת אצלם כדי לפתור בעיה שיבנו באריאל, לאותם משפחות עקורים, ולצערי הרב-. תראה, אני מדבר מדם ליבי כי אני יודע שאם יהיה מיליון יהודים ביהודה ושומרון, הכל כבר ישתנה. כשאומרים שיש 400,000, חלקם הגדול זה בירושלים.

מר זאב אלקין:

לא, לא, זה לא בירושלים.

מר יחיאל חזן:

או.קיי. לא בירושלים. תראו, מי שהרג את ההתיישבות עכשיו, זאת הממשלה הזאת ואני אסביר לך למה. הממשלה הזאת בונה היום וזה לשמחתי, זה בסדר, בא"י בראש העין. אלפי יחידות דיור. אין שום סיבה לזוג צעיר היום, לבוא לגור באריאל, כי בראש העין יותר זול. כי לא בונים באריאל, וכאשר לא בונים המחיר עולה, הביקוש עולה. כי אין איפה לגור.

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

לילדים שלי אין איפה לגור. אני מבקש ממך להעלות את הנושא הזה בכל ישיבת ממשלה כי אחרת מדינה פלסטינאית קום תקום. תודה רבה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה ליחיאל, אגב, יש אחריות קולקטיבית של כל הממשלה. שלא נסתתר מאחורי הגב של אף אחד. כל חבריי ממשלה אחראים למדיניות הממשלה. מי שזה לא מתאים לו עד כדי כך, אפשר להיאבק על שינוי מתוך הממשלה ואפשר להיות במיעוט בממשלה, אבל אם אתה חושב שזה חוצה קווים אדומים, אז אתה עוזב את הממשלה ונאבק מבחוץ. לכן כל שר שנשאר בממשלה, כולל אותי, הוא אחראי על מדיניות הממשלה גם אם היא מנוגדת למה שהוא חושב שצריך לעשות. זה דבר שחשוב לחדד אותו.

בבקשה מנחם קוסובו.

מר מנחם קוסובו:

כב' היו"ר, קהל נכבד. אני אתחיל אולי ממה שלא דיברו. מועמד לנשיאות לארה"ב הקודם, לא עכשיו, הרפובליקני, אמר בזמנו: אין פלסטינאים, לא היה ואין, וזה בדיחה, זה סיפור שהמציאו. ואנחנו אלה שצריכים להכיר במדינה פלסטינאית אף מדינה ערבית לא חלמה, לא חשבה שיש עם פלסטינאי. מתי זה התחיל? התחיל בזמן שאף מפלגה ציונית לא הייתה בעד מדינה פלסטינאית ושהתחיל להידרדר, אז זה כמו שלג שמתחיל להתדרדר, לא יודעים איפה לעצור אותו.

ואני רוצה נושא אחר ברשותך, אדוני היו"ר, בינינו חיים ערים שלמים של ערבים, נכון? כמה תחנות משטרה אתם חושבים ישנם אצל כל הערבים? 2 או 3. לא יודע בדיוק. ובונים

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

שם מה שרוצים. זה בקולוניה, גיס חמישי מובהק ואנחנו באותו זמן אסור לנו לבנות מרפסת לפי החוק, נכון? ושם בונים בלי סוף, כל השנה, בלי הפסק. ח"כ אוחנה אמר שצריכים לבנות מתי שיש פיגועים. כן, כשיש פיגועים צריך להקים יישובים חדשים. כל פיגוע יישובים חדשים ולבנות כל השנה. אחרת אני לא יודע מה יהיה פה. אנחנו חזקים, יש לנו צבא חזק, אנחנו חיים פה בזכותנו. יש לנו קיר ברזל, אבל תמשיכו לבנות. תודה רבה.

מר זאב אלקין:

תודה רבה למנחם.
יפת דובר אחרון והתקווה.

מר יפת צדקה:

אני לא מהמתלהמים ואני לא נגד אלה שמדברים נגד רה"מ ואני נגד כל אחד שמדבר נגד רה"מ. אבל יש לי איזשהו מאמר שנמצא אצלי כבר 20 שנה, של איזה פלסטינאי מארה"ב, שכותב בצורה הברורה ביותר, ואני לא רוצה לחזור על כל מה שדיברו פה אלא להביא את זה מנקודת ראות אחרת. פלסטינאי כתב – אני אומר את התמצית של כל המאמר שלו שהוא על 2-3 עמודים – הוא אומר: הערבים, כל הסיבה הזאת שארץ ישראל להחזיר אדמות-לא אדמות, זה שטויות כי כל מדינת ישראל מהווה בדיוק שבע שמיניות האחוז מכלל השטח במזרח התיכון. אז שלא יגידו שזה ארץ ישראל, שרוצים את ארץ ישראל-לא ישראל. עכשיו מישהו פה הזכיר פלסטינאים-לא פלסטינאים. פלסטינאים לא קיימים, זה מושג חדש שאנחנו המצאנו אותו. כמו שמי שהיה נשיא המדינה הקודם המציא את המילה אש"ף, ככה הפלסטינאים, הם לא מוזכרים בתואר ומי שיגיד שזה פלשת, פלשת זה לא פלסטינאים. יש ערבים, איך מישהו ציטט פה את הדברים של בגין, "ערביי ארץ ישראל". הם לא אוהבים אותנו, הם לא אהבו אותנו ולא יאהבו אותנו. אף אחד שלא ימציא שזה

ישיבת מרכז הליכוד
מיום 06.07.2016

עניין של הגדה המערבית או שטחים אחרים שישראל לקחה ב-67'. זה הכל שטויות. ומה היה לפני 48' ומה היה לפני 67'. לפני 67' לא לקחנו להם אדמות. אין פתרון עם הערבים. הם לבד ואנחנו לבד. אתה רוצה שאני אשיר את התקווה?

מר זאב אלקין:

לסיום - אני נועל את הכינוס בשירת תקווה.
תודה רבה לכם.

עוד לא אבדה תקותנו,	כל עוד בלבב פנימה
התקוה בת שנות אלפים,	נפש יהודי הומיה,
להיות עם חפשי בארצנו,	ולפאתי מזרח, קדימה,
ארץ ציון וירושלים.	עין לציון צופיה,

*** הישיבה נעולה ***